

Елън Уайт

Свидетелства
за
Съботно-училищното дело

АДВЕНТИСТИ ОТ СЕДМИЯ ДЕН РЕФОРМАТОРСКО ДВИЖЕНИЕ
ул. Св. св. Кирил и Методий № 74 1202 гр. София
Пощ. кутия 614 1000 гр. София

СЪДЪРЖАНИЕ

Съботното училище и църковното богослужение.....	5
Употреба на помагала	6
Изследвайте Писанията....	7
Съботно-училищни задължения в конференциални събрания и в местни църкви.	8
До председателите на съботното училище и учителите.....	10
Влияния на съботното училище	13
Възможности в съботно-училищното дело.....	19
Отговорности на родители и учители.....	22
Нужна е истинска религия в нашите съботни училища.....	26
Сътрудничество с Христа.....	29
Целта на съботно-училищното дело.....	31
Сърдечна работа в съботно-училищни учители и ученици.....	34
Учителят трябва да бъде ученик.....	36
Необходимо е изследване.....	39
Какво означава да бъдеш сътрудник на Бога.....	42
Най-важният урок.....	44
Нужда от посветени учители.....	45
Христос, нашият пример.....	47
Обноси с провинили се ученици.....	48
Качества на учителите.....	50
Сигурност в следване на Христос.....	51
Винаги нови теми.....	52
Към учителите.....	54
Опасност от формализъм.....	55
За да има успех, необходим е Святият Дух.....	56
Посвещение на учителите.....	58
Опазване на децата.....	60
Любовта, принудителната сила.....	61
Божият начин на раздаване на познания.....	64
Извадки.....	66

В Ъ В Е Д Е Н И Е
(към първото издание)

Мнозина настойчиво са ни молили да издадем сбирка от свидетелства относно съботно-училищното дело. Като отговор на тези молби събрахме с цената на много грижи и труд настоящия материал.

Сбирката е подредена по хронологичен ред. Първо място заемат онези свидетелства, които са писани най-рано. Посочен е източника, от където са взети. В края на книжката има кратки цитати и параграфи, наредени пак в хронологичен ред. Те са поставени отделно под заглавие „извадки“.

Изпращаме тази книжка със сериозната молба да бъде източник на богато благословение за всички сегашни и бъдещи работници в нашите съботни училища.

Генерална конференция.- Съботно-училищен отдел

Съкращения:

С У Р - списание *Съботно-училищен работник*

СЦ - *Свидетелства към църквата*

ПЦ - *Пророци и царе*

ВБ - *Великата борба*

ИЗВАДКИ ОТ СВИДЕТЕЛСТВАТА относно

Съботното училище

СЪБОТНОТО УЧИЛИЩЕ И ЦЪРКОВНОТО БОГОСЛУЖЕНИЕ

Съботното училище в . . . беше станало за бр.Е. единственото най-важно нещо, което беше погълнало цялото му внимание. То беше всецяло завладяло и умовете на младите. Обаче, в същото време другите религиозни служби се пренебрегваха. Често пъти, след като съботното училище се приключи, председателят, известен брой учители и доста голям брой ученици напускаха църквата и се завръщаха вкъщи за да почиват. За тях работата за деня беше привършена. Те смятаха, че нямат други задължения. Когато звънецът оповестеше започване на проповедта и хората, напускайки домовете си се отправяха към църквата, те пресрещаха голям брой ученици на съботното училище, завръщащи се вкъщи. Колкото и важно да беше събранието, по-голямата част от съботното училище не проявяваше никакъв интерес и никакво желание да участва в приемане наставленията, давани от проповедника върху важни библейски предмети. И тези, които останаха, не извличаха никаква полза от изговорените думи, тъй като считаха проповедта за уморително задължение.

В нашите съботни училища трябва да има дисциплина и ред. Децата, които посещават тези училища трябва да ги ценят като привилегия. Те трябва да спазват училищния правилник. Родителите трябва да полагат много по-големи грижи и да проверяват, дали децата им си подготвят библейските уроци. Грижите им в това отношение трябва да бъдат много по-големи, отколкото грижите, които полагат, за да проверят, дали те са си приготвили ежедневните уроци. Библейските уроци трябва да се изучават много по-добре, отколкото обикновените уроци. Ако родители и деца смятат, че не е толкова нужно да се проявява такъв голям интерес към съботното училище, нека по-добре децата си останат в къщи, защото и без това училището не ще им бъде за благословение. Родители и деца трябва да работят в съгласие с председателя и учителите, доказвайки с това, че ценят труда, който се полага за тях. Родителите трябва да проявяват особен интерес за религиозното възпитание на своите деца, да се стремят да им осигурят по-добро познание на Писанията.

Има много деца, които извиняват незаучаването на съботно-училищния урок с това, че са нямали време. Истината е, че ако те се интересуваха повече от тези уроци, малко щяха да бъдат онези, които не биха намерили време да ги научат. Някои отделят време за удоволствия и зрелища, други за ненужна украса на своите дрехи, като по този начин поощряват към гордост и суетност. Скъпи часове, прехосани тъй разточително, са Божие време, за което те ще дават ответ. Часовете, прекарани в приготвяне на ненужни украшения и в удоволствия или празни приказки ще бъдат доведени заедно с всяко дело пред съда. *Свидетелства към църквата, т. 3, с.188,189 (англ.)*

Употреба на помагала

Направено е, наистина, нещо, за да се спечели интереса на децата към делото, но то не е достатъчно. Нашите съботни училища трябва да станат по-интересни. През последните години народните училища подобриха твърде много методите на обучение. Употребяват се картини и черни дъски, с които се улеснява разбирането и усвояването на уроците. По същия начин може да се опрости и настоящата истина и да се направи крайно интересна за деятелните умове на децата.

Често пъти родители, които по никой друг начин не биха били достигнати от истината, биват достигнати чрез децата. Съботно-училищните учители поучават децата в истината, а последните от своя страна я занасят в семейния кръг. Изглежда, че съвсем малко учители разбират колко важен е този клон на делото. Методите на обучение, прилагани с такъв успех в народните училища, могат със същия успех да бъдат приложени и в съботните училища. Те ще станат средство да бъдат доведени деца до Исуса и възпитани в библейската истина. Това ще допринесе много по-голямо добро, отколкото каквото и да е религиозно въодушевление от сантиментален характер, което изчезва тъй бързо, както и идва.

Трябва да се практикува любовта Христова. Нужна е повече вяра за делото, което знаем, трябва да се извърши преди идването на Христа. Трябва да се работи в правилната насока с по-голямо себеотрицание и себепожертвование. Необходимо е да изучаваме със сериозност и с молитва как бихме могли да работим с най-добри резултати. Трябва да назряват грижливи планове. Между нас има умове, които могат да изобретяват и да осъществяват, ако само се поставят в действие. Големите резултати биха последвали добре направляваните и вещи старания. *СЦ, т.4, с. 69,70*

Изследвайте Писанията

Съботното училище предлага и на родители, и на деца скъпоценен случай да изучават Божието Слово. Но за да имат полза от него, родители и деца трябва да си отделят време, за да изучават уроците. Те трябва да се запознават основно с дадените в уроците факти, също така и с духовните истини, които тези факти подчертават. Трябва да вътлпим в умовете на младите, че особено много важно е да търсят изчерпателното значение на стиховете, които се разглеждат.

В някой училища, с мъка го казвам, имат обичай да четат въпросите направо от библейския урок. Това не трябва да става. И не щеше да е нужно, ако безполезно, а даже грешно прекарваното време би било посветено на изучаване Писанията. Не виждам никакво основание, защо съботно-училищните уроци да не се заучават така добре, както уроците на ежедневните училища. Даже те трябва да се усвояват много по-добре, защото засягат безкрайно по-важни предмети. Проявяването на небрежност тук е неумодно на Бога.

Родители, отделяйте си по малко време всеки ден да изучавате съботно-училищния урок с вашите деца. Откажете се по-добре от визитата, отколкото да се лишите от определения за изучаване на уроците час. И родители и деца ще имат голяма полза от подобно учене. Изучавайте наизуст най-важните пасажки, дадени във връзка с урока. Правете това не по задължение, напротив, считайте го за привилегия. Макар на първо време паметта да е с недостатъци, чрез упражнение, ще се засили. Така след време вие ще си натрупате цяло съкровище от скъпи думи на истина. Този навик ще спомогне много за религиозния растеж.

Ако времето, не само прахосано, но прекарано и по-зле - в празни приказки, в задоволяване на гордост или на апетита - се посвещаваше със същия интерес на изучаване на Библията, какво ободрение щеше да внесе то в нашите съботни училища! Но щом родителите са тъй загрижени да облекат децата си модерно, а по-малко загрижени да обогатят умовете им с истини от Божието Слово, не е чудно, че скоро и самите деца започват да гледат на дрехите и на парадирането с тях като на нещо, по-важно от всичко, свързано с тяхното спасение.

Имайте система при вашите семейни изучавания на Писанието. Пренебрегнете каквото и да е временно нещо, откажете се от всяко ненужно шиене или приготвяне за масата, но не пропускайте да нахраните душата си с хляба на живота. Не може достатъчно силно да се подчертае какъв добър резултат би допринесло един или даже половин час, посветен на весело, задружно изучаване на Божието Слово.. Оставете Библията да се тълкува

сама. Следете връзката между всичко, което се казва по един и същи предмет в различни времена и при различни обстоятелства. Не разтуряйте домашния си клас поради това, че са ви дошли гости. Ако дойдат през времето, когато разглеждате урока, поканете ги да вземат участие. Нека те видят, че да се сдобиете с познания от Божието Слово за вас е по-важно нещо, отколкото да си осигурите печалбите или удоволствията на този свят. *Съботно-училищен работник, април 1885 г.*

СЪБОТНО-УЧИЛИЩНИ ЗАДЪЛЖЕНИЯ В КОНФЕРЕНЦИИНИ СЪБРАНИЯ И В МЕСТНИ ЦЪРКВИ

Скъпи братя и сестри, събиращи се на конференция, желаем да ви отправим няколко думи относно съботното училище. То е един от най-важните клонове на делото и не трябва да се ръководи на посоки, слепешката. Ако се ръководеше както трябва, съботното училище ще подкрепя, ще придава дълбочина на старанията, които се полагат от амвона за спасение на души. Ако полаганият от проповедника труд биваше последван от работата на ревностни съботно-училищни учители, щеше да се извърши много добро. Не е достатъчно, ако съботното училище се движи като добре регулирана машина. То трябва да разполага с практични работници. Учителите трябва да имат жива връзка с Бога, самите те трябва много да учат, да влагат време и нравствено усърдие в работата си, да не се задоволяват, докато не видят, че са извършили нещо.

С живи, увеличаващи се интереси трябва да складираме в ума си библейската истина. Скъпото познание, спечелено по този начин ще обкръжава душата като с една ограда. Макар заобиколени от изкушения ние ще имаме твърдо упование в Исуса, благодарение познанието на Този, Който ни е призвал за слава и добродетел. Нека учителите с цяло сърце и душа навлизат в материята на урока. Нека планират как може да се приложи урокът на практика. Нека заинтересоват детските умове и сърца. Нека живата енергия на учениците намери простор в разрешаване проблемите на библейската истина. Учителят може да придава характер на обучението, като не допуска уроците да бъдат сухи и безинтересни.

При разглеждане съботно-училищния урок учителите не влагат онова усърдие, което е нужно. Те трябва да спечелят сърцата на учениците си като проявяват любезност, симпатия и с търпение и решителност да се стремят да заинтересуват всеки ученик относно спасението. Съботно-училищните разисквания трябва да станат това, което Бог желае - време на дълбоко

убеждение в грях, на сърдечна реформация. Ако се работеше правилно с вещина и христоводност, души ще се убеждават в истината и ще се задава въпросът: “Какво да сторя, за да се спася?” В някои съботни училища поверяват длъжности на хора, които съвсем не са способни да преподават. Те нямат истинска любов към души. Дори и за себе си те нито на половина не разбират практическото значение на истината. Как тогава ще могат да водят децата и младежите при Живия Източник? Нека самите учители пият изобилно от водата на спасението. Тогава Божии ангели ще им служат и те ще знаят какво според Божията воля трябва да правят, за да спечелят скъпата младеж за Исуса. Това изисква способности, воля, постоянство, дух като на Яков, който борейки се в молитва извика: “Не ще те оставя, докато не ме благословиш.” Ако Бог благославя учителите, това ще се отрази и върху тези, които са поверени на тяхната грижа. Никога не поставяйте младежта под ръководството на духовно лениви, без възвишени и свети стремежи хора, защото същият дух на хладнокръвие, на фарисейщина, на формалност, лишена от всякаква сила ще се прояви както в учителите, така и в учениците. Нека родителите изпълнят дълга си не само като подпомагат децата си в ученето, но самите те изучават уроците. Библията е нашият учебник. Родителите, учителите и учениците имат нужда да се запознаят по-добре със скъпите истини на Стария и Новия завети. Трябва да издигнем нашата дейност на по-високо ниво. Нека Исусовият Дух съживи душите на работниците. Тогава техният план и методи на обучение ще бъдат такива, че ще печелят души за Исуса Христа. В нашите по-големи църкви, където има много деца и юноши, съществува голяма опасност съботното училище да стане просто една форма, бездушен механизъм. То няма Исуса. Не влагайте всичката си сила и енергия тъй всецяло на светски, временни неща, че за Христовата служба в събота да сте останали без енергия, без морална сила. Много сериозна работа има да се върши и то тъкмо сега. Ние нямаме нито минута време за себелюбиво използване. Нека вършим всичко с еднадничка цел - да прославим Бога. Не си почивайте, докато всяко дете във вашия клас не бъде доведено до спасително познание на Христа.

Важно е, разискванията в нашите съботни училища, през време на конференции, да стават с ред, с точност и вещина. По този начин правилна насока ще получат и съботните училища в различните ни църкви, след като членовете се разотидат. Не позволявайте делови въпроси и други интереси да изместят тези на съботното училище и последното да се счита като нещо не тъй важно.

Много нещо може да се извърши за възпитанието, за моралното и религиозно обучение на младите посредством добре организирани, правилно

ръководени съботни училища. На този клон от делото трябва да се посветят време и внимание. Едва ли може да се оцени голямото му значение и влияние за нашата младеж. Учителите ни, обаче трябва да бъдат покаяни мъже и жени, които знаят що значи да се бориш с Бога в молитва, които няма да си починат, докато децата не обърнат сърцата си да обичат, да хвалят и славят Бога. Кои ще бъдат ревностните работници за души в нашите съботни училища? Кой ще прибере младежите отделно, ще им говори и ще се моли с тях, ще им отправя лични апели, убеждавайки ги да предадат сърцата си на Исуса в сладко благоухание? Когато погледне грамадната работа, а видим колко малко се оценява тя, духом ни се плаче и ние извикваме: Кой ще поеме тази отговорност, кой ще бди за душите като такъв, който ще дава сметка за тях? Ние сме Христови посланници на земята. Как изпълняваме мисията си? Христовите представители ще бъдат във всекидневна връзка с Бога. Думите им ще бъдат подбрани, говорът им подправен с благодат, сърцата им изпълнени с любов, старанията им искрени, сериозни, постоянни, с единствената цел да спасяват души, за които е умрял Христос. Нека всички сторят всичко възможно и да заработят за спасението на скъпите деца и младежи. Така те ще чуят с радост думите на Исуса: “Добре рабе добри и верни, влез в радостта на Господаря си.” Какво представлява тази радост? - Тя е да видят спасените светии, спасени посредством тяхното съдействие, чрез кръвта на Исуса Христа. *Съботно - училищен работник, юли 1885 г.*

ДО ПРЕДСЕДАТЕЛИТЕ НА СЪБОТНОТО УЧИЛИЩЕ И УЧИТЕЛИТЕ-

Как да успяват

В нашите съботни училища има да се извършва сериозна работа. Ръководителите на съботното училище трябва да се стремят да действат с мъдрост и тактичност. Хубава и важна работата е да въздействуваш върху умове, да оставяш правилни впечатления, да оформяш правилно характера. Мъдър възпитател е този, който се опитва да извика способностите и силите на ученика, вместо постоянно да се стреми да наставлява. Много пъти съм получавала писма, с които ме питат какви са задълженията на съботно-училищния председател. Един се чувствуваше дълбоко огорчен от това, че не бил в състояние да събуди по-дълбок интерес в учители и ученици, пишеше, че отделил много време да говори с тях, обяснил им всичко, което считал за съществено и нужно да се разбере, и все пак, явно било, че нямало никакъв интерес. В религиозно отношение те нито се помръднали

от мястото си. Тук ще кажа на този искрен брат, а и на всички, които работят, може би, при същите трудности - проверете, дали до голяма степен не сте вие виновни за липсата на религиозен интерес. Мнозина се стремят да извършват твърде много, а пропускат да насърчат своите учители и ученици да извършат това, което могат. Те се нуждаят от голяма простота и религиозно усърдие. В съботното училище и учителските събрания те държат дълги, безинтересни речи, които само изморяват умовете на учители и ученици. Такива наставления са съвсем не на място. Поученията си те не приспособяват към действителните нужди на училището. Те пропускат да привличат сърца към себе си, тъй като техните собствени сърца не са изпълнени с духовна обич. Те не съзнават, че тъкмо те, със своите дълги, отегчителни речи убиват всеки интерес към съботното училище.

Когато сърцата на работниците бъдат доведени в съгласие с Христа, когато чрез жива вяра Той пребъдва в сърцата им, те не ще говорят нито наполовина от това, което говорят и не ще откриват нито наполовина от това огорчение, което сега откриват. Тогава, каквото кажат с любов и простота ще докосва сърцата, тогава ще бъдат в тясна връзка на обич с учители, ученици и църковни членове.

Истинският възпитател ще води умовете на слушателите си със себе си. Думите му ще са малко, но сериозни. Излизащи от сърцето, те ще са препълнени от обич и ще бъдат сгръти от любов към скъпите души. Преимуществата на такъв възпитател може би са ограничени. Той може би притежава малко способности, но неговата любов към работата, готовността му да работи смирено ще го правят способен да събужда дълбок интерес и в учители, и в ученици. Той ще спечели сърцата на младите. Работата му не ще е проста формалност. А ако притежава и способността да извлича от учителите и учениците скъпи искри на духовни и умствени истини, тогава, докато възпитава другите, той ще възпитава и себе си. Учениците не благоговейат пред неговите огромни познания. С прости думи те разказват какво впечатление им е направил урокът. Резултатът е дълбок, жив интерес в училището. Посредством простотата на Христовото евангелие той ги е достигнал там, където са. Сърцата им са се стопили и сега той може да ги оформя според образа на своя Господ.

Остър, проникателен ум може да е преимущество, но силата на възпитателя не се крие там, а в неговата сърдечна връзка със Светлината и Живота на света.

Той ще обича човечеството и винаги ще се стреми да го издигне на по-високо ниво. Няма винаги да обвинява другите, сърцето му ще е изпълнено със съжаление. Не ще се смята за нещо, нито пък постоянно ще търси да

показва и засилва собственото си достойнство, не, в неговия живот ще се олицетворява смирението на Исуса. Той ще чувства истинността на Христовите думи: “Без Мене нищо не можете да сторите”. От такива, именно, учители се нуждаем тъй много. “Научете се от Мене”, е казал Христос, “защото съм кротък и смирен по сърце”. Мнозина, които носят отговорност в съботното училище се нуждаят от божествено просветление. Нуждаят се от духовен усет, за да разбират нуждите на тези, за които работят.

Някой грешки

Съботното училище, правилно ръководено, е едно от Божиите средства да води души до познание на истината. Не е най-добрият начин за преподаване, когато през всичкото време говори само учителят. Той трябва така да заинтересува класа си, че учениците да изкажат това, което знаят, а след това той, с няколко кратки, пряки бележки или примери да запечата урока в умовете им. Никога, в никакъв случай, учителите не бива да минават урока механично, след това да си седнат, да оставят децата да пулят очи или да шушнат и си играят, както сме ги виждали да правят. Такъв вид обучение не само, че не е полезен, но даже много пъти е вреден. Ако е добре подготвен, учителят може да използва успешно всеки момент. Будните умове на децата трябва да се държат постоянно заети. Учителят трябва да извлича техните мнения и да ги поправя или одобрява случая. Никога учител не бива да си седне и да каже: “Свърших”. Няма подобно нещо като свършване с урока.

Председатели, никога не се карайте, никога не се оплаквайте пред вашите учители или ученици. Ако искате да упражнявате добро влияние върху училището, сложете камшика настрана, упражнявайте небесно влияние, с което ще спечелвате сърцата на всички. Ако трябва да планирате нещо, или ако трябва да съставите някакви правила за училището, нека всичко, доколкото това е възможно, представлява волята на училището. В някои училища владее духът на остра критика. Обръща се голямо внимание на формалности и правила, а по-важните неща - милостта и Божията любов - се пренебрегват. Нека всички бъдат весели. Ако облаци помрачават душата на някого, нека първом се освободи на слънчева светлина от тях и тогава да влезе в съботното училище. Една майка, която постоянно се оплаква пред децата си, постоянно изказва своето разочарование и недоволство от тяхната непризнателност, ще изгуби своя контрол над тях. Така ще стане и с вас, учители и председатели. Ако виждате някакъв недостатък в това отношение, не намалявайте влиянието си като говорите за него. Тихо, мълчаливо поставете да действуват такива влияния, които ще поправят злото. Съставяйте си планове, мислете как можете да си осигурите едно добре

организирано, добре дисциплинирано училище.

Всички в съботното училище трябва да се чувстват като ученици. Ако искаме да бъдем истински възпитатели, трябва да бъдем ученици всеки ден. Благородно нещо е да поучаваш, благословено нещо пък е сам да учиш. Знанието е едно скъпо притежание; колкото повече го притежаваме, толкова по-добра работа ще даваме, но разбира се, ако го използваме правилно. Като Божии съработници желаем да имаме повече от Исуса, а по-малко от себе си. Ние трябва да чувствуваме по-голяма отговорност за душите. Всеки ден трябва да молим Бога за сила и мъдрост в събота. Учители, срещайте се с учениците си. Молете се за тях, учете ги как да се молят. Нека сърцето бъде смирено, а молитвите кратки и прости, но усърдни. Думите ви нека бъдат малко, но добре подбрани. Нека от вашите устни и от вашия пример учениците разберат, че Божията истина трябва да се вкорени в сърцата им, иначе не ще могат да устоят на изкушението. Ние искаме да видим цели класове млади хора, обърнати към Бога и станали полезни членове на църквата. *СУР, октомври 1885 г.*

Влияния на съботното училище

Съботното училище трябва да бъде едно от най-главните и най-успешни средства за довеждане на души при Христос. Нашите съботно-училищни служители трябва да бъдат особено обдарени с духа на Христос. Те не могат да са съработници на Исуса, ако Той не пребъдва в сърцата им чрез вяра... Децата се нуждаят от по-определени грижи относно религиозното обучение. Ръководящите работници и учители трябва да полагат старания за пълна хармония. Трябва да има сътрудничество между родители, деца и учители. Нека всеки работник напегне силите си, за да се сдобие с мъдрост и такт, та да може да извършва такава работа, каквато Господ изисква. Трябва да култивираме тактичност и голяма проникателност, бързо да забелязваме случаите, където има да се извърши добро и да ги използваме най-добре. Учителите в различните класи трябва да чувстват отговорност за всяко дете и да го имат под свой специален надзор.

Невъзможно е учителят да извърши това дело, важно както за настоящия живот, така и за вечността, ако няма тясна връзка с Бога. Исус беше казал: "Изследвайте Писанията, защото вие мислите, че в тях имате живот вечен; и те са, които свидетелствуват за Мене." Не насърчавайте повърхностното изследване на истината. Обяснявайте на децата всяка точка на истината. Не им предавайте по много материал наведнъж. Скъпото Божие Слово трябва да бъде светилник в пътя им и светлина на нозете им. Втълпете в умовете

на децата, че е привилегия да ходят в светлината. За изкупените Господни има път на мир, на чистота, на святост, за да ходят по него. Христос е минал по този път. Той е истинския Пастир. Когато младите Го последват, ще отбъгват странични пътеки и опасни ями.

Те ще трябва да научат от Божието Слово, че всички, които ще влязат в небето, трябва да имат съвършен характер, защото само такива ще срещнат Господа в мир. Характерът на много младежи е отпечатан на лицето им. На лицата им е отпечатан и миналият им живот. Истинските работници трябва да обърнат особено внимание на децата, да се стремят към красив, чист, христоводобен характер, който ще преобрази и лицето им. Ако в сърцето на някого пребъдва Христос, тогава в неговото лице ще се чете чистота, нежност, мир и любов. Други лица изявяват лош характер - в тях се чете себелюбие, завист, измама, фалш, вражда и ревнивост. Колко трудно може да влияе истината върху сърцата и лицата на такива характери!

Сега трябва да обърнем внимание върху обработването на характера. В нас да бъде същото мъдруване, което беше в Христа, за да въздигне и облагороди всичките ни служители в съботното училище, от най-голям до най-малък, та Исус да не се срамува да ги нарича Свои съработници. Христос е обезпечил всяка необходима духовна култура за чадата Си.

Когато Христос пребъдва в душата, сърцето е изпълнено със святи добродетели на Неговия Дух, което пък се открива в преобразяване на лицето. Ако искаме да имаме красив и привлекателен характер, тогава Божият закон трябва да стои записан в сърцето ни и прилаган в живота ни.

Библейските уроци, които се преподават в нашите училища, имат много по-голямо значение и носят много по-големи последствия, отколкото мнозина мислят. В близко бъдеще децата ще срещнат ересите и басните, които изобилстват в християнския свят. Наставлявайте младите в простота, но с голяма изчерпателност. Нашата работа трябва да издържи изпита на съда. Младежите на сегашния век трябва, чрез Христовата благодат, да са в състояние да посрещат и побеждават въведените в обществото злини. Младите ще имат случай да използват всичкото познание, което са придобили и ще се нуждаят от небесна мъдрост, за да възпрат заобикалящия ги поток на злото. Поддръжниците на заблудата и небиблейските учения са безбройни. Светът изобщо, води към забравяне на Бога и презиране на Неговите изисквания. Божият закон се тъпче от несвети нозе. Всеки младеж е отговорен пред Бога за благоприятните случаи, които му се представят и за скъпата светлина, която свети над него от Библията.

Избор на учители

Обучението на младите и децата не трябва да бъде повърхностно. Учителите, като такива, които стоят в защита на истината, трябва да направят всичко по силите си, за да издигнат знамето високо. Вие не можете да направите нещо по-лошо на вашето съботно училище, от това да поставите в него за работници млади мъже и жени, които в своята религиозна опитност са проявили големи дефекти... Не понижавайте нивото на съботните училища. Вашите деца трябва да имат за учители хора, чийто пример и влияние ще служат за благословение, а не за проклятие. Те трябва постоянно да имат пред очите си едно възвишено чувство за добродетел, чистота и святост - отличителни черти на християнския живот. Схващанията им за тези неща не трябва да се объркат. Нека в това отношение никои не постъва неразумно или невежо. Не насърчавайте за учители, нито със слово нито с перо, мъже и жени, които нямат морално достойнство, миналият живот на които открива липса на святост и чистота. Те могат да бъдат проникателни, остроумни и интелигентни, щом обаче сърцата им не са помазани с Божия Дух и те нямат чистота, влиянието им ще води към земята, а не към небето и ще оказва пагубно действие, където и да са те и каквото и да извършват.

Нуждаем се много от мъже и жени, които разпознават греха и мразят неправдата, които имат духовно зрение и виждат нуждите на Божието дело и работят преданно и несреблюбиво, държейки себе си винаги скрити в Христа. Ние се нуждаем от млади мъже, които Бог може да одобри, които имат практическа богобоязливост, будна съвест и бързо схващат опасността. Мъже и жени, които не ще се възвишават и не ще се опитват да скриват обезобразената си душа под мантията на набожност, такива, които чувствуват своята слабост и несъвършенство на характера, и които ще вкочат своите безпомощни души в Исуса Христа. Самонадеяните, които смятат, че животът им не подлежи на критика, ще извършат много несъвършена работа. Не каза ли апостолът: “Когато съм слаб, тогава съм силен?” Съзнавайки своята слабост, Павел се хващаше чрез вяра за Исуса Христа и Неговата благодат. Нужно е всеки, който извършва нещо в Божието дело да се движи скромно и внимателно, ако не желае да бъде измамен от врага на душите. Ако нямате лично за себе си божествено просветление, несъмнено, ще направите големи грешки - ще казвате на доброто зло и на злото добро. Показано ми бе, че в съботното училище трябва да обръщаме по-малко внимание на формата, а повече на това да се извършва дълбока, сърдечна работа. Всеки учител в съботното училище трябва да чувства, че е мисионер. Той трябва да използва моментите и способностите си, да се снабди с познание за Божието Слово, за да може да го предава на учениците си. Учителите съвсем не ще

отговарят на поста си, ако самите те не учат. Те се нуждаят от постоянна преснота на мислите, от нови, мъдри планове, от живот, от тактичност и дух в работата си. Те трябва да са в състояние да обучават.

Учителят не трябва да се ограничава с повтаряне просто на думите в урока и все пак има нужда да знае тези думи, както и мислите. Всеки учител, преди да се изправи пред класа си трябва да има вече в ума си ясно очертан план относно това, което желае да извърши в определения ден и случай. Да издекламираш урока пред класа не значи, че го предаваш. Учители, вие се нуждаете от прости думи и ясно очертани мисли. Проверявайте дали учениците ви разбират. Ако не ви разбират, вашият труд е напразен. Не галете повърхността, копайте дълбоко. Библията е правилникът и водачът на живота. Здравото учение трябва живо да влияе в умовете и сърцата на вашите ученици. Само така то ще принася плод, в резултат на вашия труд, то ще се прилага и на практика.

Действие на истината

Принципите на истината, отпечатвали се в сърцето ред по ред, правило след правило, ще произведат правилни действия. Библията съдържа изпитващите правила, които Бог дава на мъже и жени, на млади и деца, за да ги води, през борбите на този живот, към небето. Молитвата на Христос беше: “Освети ги чрез истината, Твоето Слово е истина”. Природата на младите е такава, че колкото и пълно познание на истината да имат, ако не я прилагат в живота си, всичките опити на учителите да ги въздигат, да ги облагородяват ще останат неуспешни. Родителите имат сериозната отговорност да сътрудничат на съботно-училищните учители.

Има сърца, които Бог докосва със Святия Си Дух. Щом благодатта започне да действа в човешката душа сърцето се смирява и подчинява, борбата за върховенство престава, гордостта изчезва, явява се такова чувство за любовта на Христа да пожертвува живота си за грешни същества, че всяко желание за себевъзвисяване се изгубва. Обърнатият вижда, че Неговият Спасител е водил живот на смирение, той желае да следва по Неговите стъпки, в сърцето му се поражда мисионски дух, и докато върви смирено и внимателно, в съгласие със своята вяра, той не остава спокоен, докато не се предаде всецяло на делото да печели души за Христа. Той копнее всеки да познае скъпата Христова любов. В това си дело на вяра и предан труд, той ще срещне силни изкушения и изпити, защото Господ изпитва всичките Си чада. Щом истината е пунала корен в него, всичко това ще послужи само за да се затвърди по-здраво в нея. Щом Христос пребъдва в сърцето му, грехът му се струва възмутителен. Докато спрямо учениците,

които му са поверени, той ще открива любов, учтивост и нежност, все пак ще знае, че в класа трябва да има дисциплина и ред. Ако преживява истината, в думите и поведението му ще се открива любовта на Спасителя. Божието Слово за него не е само мъртва буква, той ще служи на Бога не само с уста, но и със сърце.

Всеки съботно-училищен работник, преминал от смърт в живот, ще открива в собственото си сърце дълбокото действие на Божия Дух. Всички, които се опитват да ръководят другите, които изявяват претенции, че водят души в пътя на светостта, ще бъдат неверни слуги дотогава, докато в живота си откриват любов към удоволствия, гордост и парадирание с дрехи. Техният живот не е в съгласие с тяхната вяра, тяхното влияние оскърбява Бога. Те се нуждаят от пълно покаяние. Сърцата им са изпълнени със смет и съвсем няма място за облагородяващата, възвишената истина. Храмът на душата трябва да се пречисти, защото в такова сърце живее по-скоро Сатана, а не Христос.

Голяма грижливост и внимателност трябва да се проявяват при избиране на мъже и жени за отговорни постове. Вие трябва да знаете нещо относно техния минал живот и какъв характер са развили. По-добре ще е да двоите класовете под ръководството на богобоязливи работници, отколкото да увеличавате учителите с такива, влиянието на които не е в съгласие със святия характер на истината. Тяхното влияние покварява. Нека всеки истински, чистосърдечен работник бъде насърчен да продължава да работи, имайки пред вида факта, че всеки ще бъде възнаграден според делата си. Работете само за Божия слава. Не отказвайте да носите отговорности, понеже се чувствате слаби и несъвършени. Бог ще ви дари сила и мъдрост, ако се посветите Нему и си останете смирени. Нека никой, поради ленност, не отказва да работи, а и никой да не бърза напред и да не предлага службата си, когато не е желан.

Дълг да работим за други

Нека всеки искрен работник благодари на Бога, че е почетен с привилегията да работи за Учителя. Търсете случай да вършите добро. Използвайте талантите, които Бог ви е поверил. Търсете всекидневно Божията благодат да извършвате доброто с успех. Пропуснатите вече случаи да се извърши добро в миналото нека така те смирят в прах и пепел, че в бъдеще да бъдеш по-внимателен и да не оставяш да се изплъзват неизползвани благоприятни случаи, когато можеш да бъдеш за благословение на други. Колко често часът за работа е настъпвал, а работникът не е бил на поста си! Можеха да бъдат изказани думи, които щяха да подкрепят слаби, борещи се под товара

на изкушението души, но те никога не се изрекоха. Можеха да се положат умели старания и щеше да се спаси душа от смърт и да се покрият множество грехове, но нямаше кой да положи тези старания. Небрежните ще трябва да отговарят за своята небрежност в Господния ден. Много скъпа е кръвта на Христос, която омива от всеки грях. Съзнанието за спасяващата любов на Христос трябва да ни подтиква да използваме всеки случай да вършим добро. Ако се използват за Божия слава такива моменти са безкрайно ценни. Всички, които жадуват за земни богатства постоянно, зорко бдят кога ще им се отдаде случай да спечелят желанието предмет. Христовите работници трябва да проявяват също такава голяма ревност за спечелване души за Господа. Те могат да бъдат съработници на Бога, ако, подражавайки на примера на Исуса, правят добро на всички около тях. Нека ръководителите на съботното училище и учителите бъдат мъже и жени, които любят Бога, които се боят от Него, мъже и жени, които съзнават отговорния си пост да бдят върху душите като такива, които ще дават сметка на Бога за влиянието, което са упражнили над тях.

Ние трябва да имаме по-голяма вяра. Иначе не ще бъдем подновени по Божи образ, нито ще любим, а няма и да се покоряваме на Божиите изисквания. Нека с искрени устни отправим към Бога молитвата: “Боже, увеличи моята вяра, дай ми Твоето божествено просветление, защото без Твоята помощ не мога да сторя нищо”. Прекланяйте се смирено пред Бога в молитва. Отваряйте пред Него вашите Библии, съдържащи божествените обещания, вземайте становище спрямо тях. Направете завет с Бога, че ще изпълнявате Неговите изисквания. Кажете Му, че ще вярвате в голото обещание, без да искате доказателства. Това не е дързост, защото ако не заработите усърдно, сериозно и решително, Сатана ще спечели надмощие и вие ще бъдете изоставени в неверие и мрак. Божиите слова и Божиите обещания са единствената основа на нашата вяра. Приемайте Божието Слово като истина, като глас, който ви говори. Покорявайте се на всяко изискване. Верен е Бог, Който е обещал. Той ще сътрудничи на старанията, които председатели и учители полагат. Нашите благословения са ограничени поради слаба вяра. Бог желае да даде. Той е резервоарът на сила. Ние трябва да проявяваме сърдечна кротост и смирение. Всеки ден можем да получаваме богати доказателства на Неговата любов, ако себеотрицателно се стремим да правим добро на другите. Аз настоявам пред работниците в нашите съботни училища да облекат Божието всеоръжие и като верни Христови войници да проявят преданност. Бог ще благослови всяко дело, извършено за Негова слава. *ССП, април 1886 г.*

ВЪЗМОЖНОСТИ В СЪБОТНО-УЧИЛИЩНОТО ДЕЛО

Нашите съботни училища не са нищо друго, освен библейски сдружения. Със святата работа да обучават други в истините на Божието Слово те могат да извършат много повече от това, което досега са направили. Съботното училище, ако се ръководи правилно, притежава чудна сила и е в състояние да извърши велико дело, но сега, то не е още това, което би трябвало да бъде, и което би могло да бъде. Излъчващото се от съботното училище влияние трябва да подобри и уголеми църквата. В никой случай обаче не трябва да се допуска то да се отделя от интересите на църквата. Съботното училище е много ценно мисионско поле, и ако сега ние виждаме там предвещания на добро, те са само знаци, само начало на това, което можеше да се извърши.

Великото дело на държане библейски часове, на разтваряне Библията от дом в дом, придава на съботното училище още по-голяма важност и прави съвсем очевиден факта, че учителите трябва да бъдат посветени мъже и жени, които разбират Писанията и могат да раздават правилно Словото на истината. Идеята да се държат библейски часове е родена в небето и отваря път за стотици млади жени и мъже да постъпят на работа и да извършат едно важно дело, което не би могло да се извърши по друг начин.

Библията е свободна от окови. Тя може да се занесе пред вратата на всеки дом и истините ѝ могат да се представят пред съвестта на всеки човек. Има много хора, които, когато им се представи истината, както благородните беряни ще изпитват сами Писанията всеки ден, за да проверят, дали тези неща са така или не. Христос е казал: “Изследвайте Писанията, защото мислите, че в тях имате живот вечен и те са, които свидетелствуват за Мене.” Исус, Изкупителят на света, моли хората не само да четат, но “да изследват Писанията”. Това е едно велико и важно дело, което ни е поверено. Ако го извършваме, ще имаме голяма полза, защото послушанието спрямо Христовата заповед не ще остане невъзнаградено. Той ще увенчае с особени знаци на Своето благоволение това дело на покорност в следване откритата в Неговото Слово светлина.

Голяма светлина за ревностния търсач

Щом търсещият истината отвори Библията, за да прочете Божиите думи с благоговение, с искреното желание да узнае “какво казва Бог”, ще му се дадат светлина и благодат и той ще види чудни неща от Божия закон. Той не ще счита закона на Йехова като хомот или като окови, а като милостиви

заповеди на Един, Който е всемъдър и изпълнен със състрадание. Той ще побърза да изпълни Неговите изисквания. Велики истини, небрежени и незначитани с години, ще бъдат открити от Божия Дух и ново значение ще проблесне от познати текстове. Всяка страница ще бъде осветена от Духа на истината. Библията не е запечатана, а разпечатана. Най-скъпите истини са открити. Живите предсказания се слушат от удивляващи се уши и съвестта на хората се пробужда.

Съберете децата, които още не могат добре да говорят, младите и старите и им представете да разрешат тайните, които не са били схващани от земните мъдреци, макар да са притежавали гениални умове. Най-важните истини от Божието Слово са за тези, които са смирили и са готови да се учат при нозете на божествения Учител. Исус се възрадва духом и каза: “Прославям те, Отче Господи, на небето и на земята, че си утаил това от мъдрите и разумните и открил си го на младенците. Да, Отче, защото така Ти се видя угодно.”

Не допускайте никакви тесногръди възгледи да възпират вашите трудове. “Нивата е светът”. Ученията на истината са открити ясно във всяка страница на Божето Слово, но врагът има сила да заслепява умовете на себедоволните така, че и най-ясните и прости изрази да не се разбират. Поучавайте децата в истината. Нека те бъдат въоръжени с откровението на Божието Слово. Нека бъдат в състояние да кажат какво е писано в Словото на истината. Нека проповедникът, с устни, докоснати с въглен от небесния олтар, говори от амвона думи на живот, които ще си проправят път до сърцето и душата на тези, които, макар и мъдри в светска мъдрост, не разбират небесната мъдрост.

Въпросът: “Що е истина?” трябва да се задава с дълбок интерес. Ние трябва да отговорим на Божията заповед да вървим напред от светлина в по-голяма светлина. Христовите войници не могат да стоят спокойни, безгрижни и недеятелни. Това е невъзможно. Трябва да се правят постоянни подобрения. Божието провидение ни води стъпка по стъпка в пътя на послушанието. Нека родители и учители вгълпят в умовете на децата, че Господ ги изпитва в този живот, за да види, дали ще му отдадат покорност и любов, и благоговение. Тези, които не са покорни на Христос тук, не ще му се покоряват и във вечността. Господ иска да ги пригоди за небесните жилища, които Исус е отишъл да приготви за тези, които Го любят.

Уроци, които трябва да се предават

Не правете съботно-училищните уроци сухи и бездушни. Оставете в умовете на другите впечатлението, че Библията, и само Библията, е правило

за нашата вяра и че думите и делата на хората не трябва да бъдат критерий за нашите дела и учения. Децата трябва да се научат на един голям урок, и той е, да бъдат свободни от последната капка себелюбие и фанатизъм. Поучавайте ги, че Христос умря, за да спаси грешници и че с тези, които не споделят нашата вяра трябва да се работи с голяма нежност и търпение, защото техните души са скъпи пред Божието лице. На никого не трябва да се гледа с презрение. Не трябва да има фарисейщина, себеправедност.

Има много искрени християни, не от нашето вероизповедание, с които вие общувате и които живеят според най-добрата светлина, която имат. Те са по-угодни на Бога от всички, които притежават по-голяма от тяхната светлина, но откриват дела, несъответстващи на светлината, която имат. Веднъж учениците намериха един мъж, който работеше в името на Христа. Разправяйки това на Исуса, Йоан каза: “Ние му забранихме, защото той не върви с нас”, но Исус го упрекнал и каза на последователите Си: “Който не е против нас, с нас е.” Пътят, Истината и Животът ще се откриват чрез думите, духа и поведението на тези, които вярват в Исуса и се учат от Него. Родители и учители трябва да откриват най-нежна симпатия и обич към тези, които не са в истината. Никога, нито чрез дума, нито чрез дело, не наранявайте душа, изкупена с Христовата кръв. Ако по-възрастните откриват в поведението си дух на студенина и нелюбезност, тогава и децата ще проявяват същия дух и характерът им не ще бъде сформиран според божествения Образец. Търпеливо трябва да възпитаваме децата и младежите да чувствуват, че Бог иска да бъдат мисионери, че те не трябва да бъдат себелюбиви, тесногръди и фанатизирани, а великодушни, с широко сърце, мисли и чувства. Ако всички работят с любов и откриват християнска учтивост, ще печелят души и ще носят ценни снопове на Учителя.

Едно нещо е сигурно, а именно, че между адвентистите от седмия ден се открива твърде малко дух на любов, както в църквата, така и в съботно-училищното дело. Работници и учители са си поставили твърде ниска цел. Те трябва да бъдат насърчени да имат по-високи и свети стремежи, да дишат по-чиста атмосфера. От нашите съботни училища и колежи трябва да излизат млади мъже и жени, които ще станат мисионери за Господа. Те се нуждаят от най-добро наставление и религиозно обучение. Нуждаят се от силата, която идва от Бога, да се прибави към знанието, което ще ги направи способни да заемат тежки и отговорни постове. Умственият и духовен растеж трябва да е тъй значителен, както развитието на физическите сили. Младите трябва да чувствуват нуждата да бъдат силни и компетентни както умствено, така и духовно. Мнозина пропускат да придобият тази сила не защото им липсват способности, а защото не правят решителни и при-

ложни усилия. Те трябва да използват най-добре благоприятните случаи, които има се представят и да станат надзорници, за да могат да носят бремене и да споделят отговорности с тези, които са вече изтощени и обременени. Най-важната мисионска работа е да се обучат работници, които да отидат в полето и да проповядват евангелието на всяка твар.

Нека съботно-училищният учител бъде пример във вяра, в любов, в поучение, в поведение. Нека се облича семпло. Да покаже красотата на всичко естествено и истинско, в противовес на на фалшивото и изкуственото. Нека поучава учениците си да обичат Бога, като чертае пред тях линия след линия, наставление след наставление и малко по малко прибавя нови черти към истината, докато тя бъде начертана пред умовете им във всичката си привлекателност и красота. Нека той се моли и работи дотогава, докато види своите ученици привързани към истината и притежаваща Божията любов, която надминава всяко знание.

ОТГОВОРНОСТИ НА РОДИТЕЛИ И УЧИТЕЛИ

Аз се интересувам живо от нашите съботни училища по цялата страна, защото знам, че те са Божиите средства за възпитаване нашата младеж в библейската истина. Родители и учители трябва да се стараят неуморно да заинтересуват младежта към нещата от вечна стойност. Съботното училище е мисионско поле, там би трябвало да се открива много повече мисионски дух, отколкото досега. Във всеки клас от основното училище или от по-горните класове е нужно учителите да поглеждат постоянно към великия Източник на мъдрост, да търсят оттам благодат и сила, та да оформят сърцата на своите ученици и да постъпват разумно с изкупените чрез Христовата кръв. Всеки учител трябва да бъде скромнен последовател на Кроткия и Смирения по сърце. Никой не трябва да преподава или да работи с цел да бъде считан за учител по-горен от другите или за личност с необикновени способности. Трябва да се работи с единствената цел да бъдат довеждани души при Христа. Ще се явят изкушения да вплетем собственото “аз” във всичко, което вършим, но това само ще повреди на работата ни и ще доведе дълги и безинтересни забележки, които нито ще интересуват, нито ще ползват децата. Докато е много важно учителят да полага мъдри и търпеливи старания, все пак работата не трябва да се изоставя единствено на съботното училище и църковния служител, а да има основа и подкрепа от работата вкъщи. На родителите е поверена свята отговорност и дълг. Те трябва да изпълнят своя дълг и да носят отговорността си в страх Божи, да

бдят за душите на своите деца, знаейки, че един ден ще дават ответ за тях.

Мисионската работа е била изоставена. Тъкмо тези, които са имали най-голяма причина да се интересуват ревностно, както Христос, за спасението на своите деца, са гледали равнодушно на своите отговорности и са били съвсем лекомислени спрямо нуждите на своите домове. Много родители отгърсват от себе си отговорността, възложена им от Бога и я хвърлят върху съботно-училищния работник или върху църквата. Но всеки клон от Божието дело си има своята работа. Родителите, които пренебрегват своя дълг ще бъдат премерени и намерени недостатъчни.

Наставлението, което Христос даде от огнения стълб на израилевите чада, определя дължността на родителите. То е съвсем определено и може да се разбере много ясно. То е за наше увещание и полза. “Тия думи, които ти заповядвам днес, да бъдат в сърцето ти и в душата ти и завържи ги на ръката си за знак, и да бъдат те превръзка над очите ти.” При всяка работа, която извършваха с ръцете си, те трябваше да помнят Божиата заповед. Тя трябваше да бъде вързана на ръцете им не буквално, но трябваше да упражнява влияние върху всяко дело от живота им. Тя трябваше да стои и като превръзка над очите им. Техните умове трябваше да се занимават с истинността на Божиите заповеди. Те трябваше да бъдат ръководени от техните принципи. “Внушавай ги на децата си и говори за тях, когато седиш вкъщи и когато си на път, когато си лягаш и когато ставаш. И да ги напишеш над праговете на дома си и над вратата си, за да бъдат толкова много вашите дни и дните на децата ви в оная земя, която Господ се кле да даде на отците ви, колкото дни небето ще бъде над земята.”

Поучавайте на скромност и смиреност

Упътването, което Божият Син даде на Моисей относно поучаването на израилските чада, е също така необходимо сега, както тогава. И днешните родители трябва да му обърнат такова сериозно внимание, както древния Божи народ. Религията трябва да се вплете във всяка част от семейния живот. Само така ще видим онези резултати, които Бог беше определил да се явят в резултат на следване наставлението Му. Гордост, самомнителност и нахалство са отличителните чети на днешните деца. Те, именно, са проклятието на века. Като гледам как тази противохристиянска, нелюбезна проява се открива на всяка стъпка, а като видя след това как родители и учители парадират със способностите и успеха на своите деца или ученици, сърцето ме боли, защото знам, че това е точно обратния начин, по който трябва да се постъпва.

Родителите и учителите, които черпят своите познания от Библията,

които съобразяват делата си с нейните свети принципи, не трябва да се отклоняват и да бъдат намирани в забранени пътища. Светите уроци на скромност и смиреност трябва да се преподават въкъщи, а и в съботното училище. Поучавайте децата какви са висшите изисквания на Божия закон. Те трябва да знаят какви са техните отговорности пред Бога. На тях трябва да се предадат уроци, които ще ги подготвят за ползотворен живот тук и за място в бъдещото, безсмъртно царство.

“И да обичаш Господа, твоят Бог с цялото си сърце, и с цялата си душа, и с всичката си сила. И тези думи, които ти заповядвам днес да бъдат в сърцето ти и да учиш на тях прилежно чадата си и за тях да говориш когато седиш в дома си, и когато ходиш по пътя, и когато лягаш, и когато ставаш.” Тези думи ясно очертават дълга на родители и учители. Ако последват това наставление, те ще видят най-добри резултати. Колко по-различно щеше да изглежда духовният доклад за историята на Израил, народ, радваш се на тъй високо Божие благоволение, ако беше изпълнил наставлението, което Божият Син му даде от облачния стълб. Но те не изпълниха прилежно дадения съвет. Те пропуснаха да поучават децата си в Божиите изисквания. Ние виждаме пред себе си тъжните резултати в един народ, отхвърлен от Бога. Израилтяните се бяха отклонили от Божията мъдрост така много, че когато великият Учител, Исус, световният Изкупител, се яви, те викаха: “Махни Го!”. Човешките традиции се зачитаха повече от Божиите заповеди. Човешките обичаи и измислици бяха заели мястото на чистото учение на Бога. Онова, което трябваше да стане част от естеството на израиляните, се считаше като маловажно и безценно.

Когато Христос дойде в този свят, за да представи истинската религия и да възвиши принципите, които трябва да направляват човешките сърца и дела, лъжата беше завладяла така сърцата на тези, които имаха голямата светлина, че последните не можеха вече да схващат светлината и не желаеха вече да пожертвуват традициите си заради истината. Те отхвърлиха небесния Учител, разпнаха Господа на славата, за да запазят собствените си обичаи и измислици. Същият дух се открива в света и днес. Хората се отнасят враждебно към изследване на истината, тъй като не желаят да бъдат разбутани техните традиции, нито да се въвежда нов ред на нещата. Човечеството постоянно е изложено на опасността да бърка, а хората са естествено наклонни да величат високо човешките идеи и знание и да не различават нито оценяват божественото и вечното. За свободните от предразсъдъци хора думите на Христа бяха светлина от небето. “Той говори, както никой човек не е говорил.” Когато великият Учител разкриваше действителността на вечното бъдеще, нещата на сегашния свят оставаха в сянка. С каква

готовност приеха истината всички, които бяха молили Бога за светлина! А гордите и себеправедните отхвърлиха тази светлина.

Как да преподаваме

Колко важни уроци биха могли да се предадат на децата и младежите, ако Свещените Писания се изясняват в Христовата простота! Нека учителят остави въщи своя висок стил, а да вземе със себе си само най-простите думи, които умовете на младите биха могли лесно да схванат. За да бъдеш успешен учител не е достатъчно да имаш прости методи на обучение. Нужно е да внасяш в съботното училище симпатия и любов. Децата ще почувствуват това, то ще им повлияе. Мъжете и жените не са нищо друго, освен пораснали деца. Не отговаряме ли ние на думите и погледите, продиктувани от искрена симпатия и любов? Исус, божественият Учител, уверяваше Своите ученици, че ги обича. Той облече човешкото естество само за да покаже колко голяма е милостта, любовта и добротата на Бога, Който взема мерки за спасението и щастието на Своите създания. Затова и Той умря. Когато произнасяше Своите най-нежни думи на симпатия, Той се радваше при мисълта, че възнамерява да стори “много повече” от онава, което чедата Му могат да попросят или да помислят. Той им показваше всеки ден, чрез дела на благословение за човека, колко голяма е Неговата нежност и Неговата любов към падналата раса. Сърцето Му беше източник на безкрайно състрадание и оттам, копнеещото човешко сърце можеше да получи водата на живота.

Когато Исус говореше, народът се чудеше на учението Му, защото ги поучаваше като Един, Който има авторитет, а не както книжниците. Книжниците бяха работили дълго, докато установят своите теории, а имаше да работят още много, за да поддържат тези теории и да затвърдят влиянието им над народа. Те постигаха това посредством безкрайни повтаряния на басни и детински традиции. Най-високият начин на народно наставление не беше нищо друго, освен дълго редуване на нищонезначещи церемонии и постоянно повторение на лекомислени мнения. Исус пък втъпяваше в ума най-важните и най-възвишени истини по един така разбираем и прост начин, че “обикновеният народ Го слушаше с радост”. Такова трябва да бъде и преподаването в нашите съботни училища. Светлина, небесна светлина трябва да се отразява там от Исуса, чудния Учител, а душите на децата и младежите трябва да бъдеат озарени от божествената слава на Христовия характер и Неговата любов. По този начин децата ще бъдат доведени с прекрасна леснота до “Божия Агнец”, Който взема греховете на света.” април 1889 г.

НУЖНА Е ИСТИНСКА РЕЛИГИЯ В НАШИТЕ СЪБОТНИ УЧИЛИЩА

Нашите съботни училища съвсем не са това, което Господ желае. Отдава се твърде голямо значение на формалност и механизъм, а липсва живото-давната Божия сила, която обръща души, за които Христос е умрял. Това трябва да се промени, иначе съботните училища не ще оправдаят целта си. Трябва да имаме посветени на Бога учителки и учители, които любят Бога повече от всичко, и ближния, както себе си. Бог е взел всички необходими предварителни мерки, за да може способността на учителите да расте от събота на събота, а самите те да преподават с известна цел, като работят за настоящето и бъдещето. Нуждаем се за съботните училища от мъже и жени с практична богобоязливост, не с евтина, повърхностна опитност, а с дълбоко вътрешно благочестие, резултат от всекидневно учене в Христовото училище. Само такива учители ще могат да предават на другите скъпите уроци, които Христос ги е научил.

Тези, които се задоволяват да следват някакъв безинтересен ред, няма да успеят. Ако участващите в съботното училище, този важен клон от Божието дело, са християни в пълен смисъл на думата, ако извършват възложеното им дело със страх от Господа, ако работят с любов за душите, за които Христос е умрял, те ще станат Божии съработници. Когато председатели и учители се предадат безрезервно на Бога, те не само ще вземат решения, но и ще ги прилагат в действие. Щом работници в съботните и ежедневните училища започнат работата с пълното съзнание, че зависят от Бога, Христовата благодат ще се свърже с техните човешки старания. Важно е всеки работник да разбере, че за убеждаването и обръщането на души е необходимо сътрудничеството на човешки усилия и божествена сила. Учители и председатели на съботните училища трябва също така да посветят душите си на Бога, както проповедниците на амвона, защото всички еднакво са заети в делото да довеждат души при Христа. Всеки на свой ред трябва да работи както Христос, с любов към заблуждаващите се и неразкаялите се. Това желае Христос да види в съботно-училищното дело.

Учителите трябва да бъдат образци

Учителите трябва да бъдат истински пример на младежите в дух, в поведение и в облекло. Те трябва да се обличат в семпли дрехи. Техният дух трябва да бъде смирен като на дете и чист и възвишен, защото стоят в Божието присъствие и представят Христовия характер пред учениците.

С дух на благоговение и със сърдечна нежност те трябва да поглеждат на своите ученици като помнят Исусовите думи: “Внимавайте да не презрете едного от тези най-малките, защото ви казвам, че техните ангели винаги гледат лицето на Моя Отец, Който е на небесата.” Божиите ангели, които гледат лицето на небесния Отец, наблюдават тези деца, които вие, като живи посредници пред Бога, обучавате в пътя на спасението. Мислете за това, председатели и учители, че вие се намирате в присъствието на небесни ангели, и че извършвате работа, чийто характер ще свидетелства за вашата вяроност или невяроност спрямо Христа. Ако учителите помнят винаги, че Светият Дух е, който трябва да разкрие на душата искрици от небесните неща, и че ако те работят в Христовия дух, този небесен агент ще запечатва божествената истина в умовете. Ако те съзнаеха, че ги обкръжавата ангели, че стоят на свята земя, в нашите съботни училища щеше да се извърши много по-добра работа. Учителите нямаше да са лишени от духовна благодат и сила, защото щяха да съзнават божественото присъствие, щяха да знаят, че са само човешки посредници, посредством които сам Христос предава Своята небесна светлина. Трудовете им щяха да бъдат пропити със сериозност и мощ и те щяха да знаят, че Духът помага на немощите им.

Председателите и учителите на нашите съботни училища трябва да бъдат покаяни и освободени от обичайната небрежност. Скъпите уроци на истината не трябва да се преподават безжизнено. Чрез ежедневно общение с Бога, чрез приемане на светлите лъчи от Слънцето на правдата учителите трябва да прибавят към своите старания да печелят души за Христос и животодавна сила. Техният ум трябва да се занимава постоянно с Христос. Това ще придаде духовен характер на техните мисли и подбуди. По този начин техният маниер и метод на преподаване ще бъде продиктуван от Светия Дух. В най-висшите си прояви Светият Дух е определен да направи хората способни да изяват най-добрите си сили, според както действа Бог в тях, та да желаят и да вършат според Неговата добра воля.

“Без Мене”, казва Христос, “нищо не можете да сторите”. Работникът не трябва да бъде сам. Божият Дух му се дава, та той да желае и да действа според Божията добра воля, да не промишлява за плътта и да не удовлетворява нейните похоти. Затова, учителю, следвай ръководството на Духа. Когато Духът привлича сърцата на деца и младежи, ти пък с нежност и любов ги привличай и ги моли да предадат сърцата си на Бога.

Децата и младежите са изкупено от Христос притежание. Той ги е изкупил с безкрайна цена. Исус лобича малките. Той поглежда със състрадание върху младите, защото знае как Сатана ще се опитва да ги примами в широкия път, като го направи съблазнителен. Исус моли ангелите

да се грижат особено за тези неопитни души - в техните домове, в техния училищен живот и в съботното училище. Духът постоянно се бори в тях, опитвайки се да ги привлече към Бога. Работникът, който работи заедно с Бога, ще чувствава отговорността си и ще работи усърдно за печелене на души за Христа.

Необходими са молитва и търпение

Учениците във вашия клас може би са упорити, наклонни към зло. Може би подлагат вашето търпение на тежко изпитание и все пак, техните сърца са почва, в която можете да посееете небесното семе, което ще принесе жетва за добро. Ако учителят е помазан със Святия Дух, той не ще се обезкуражава, не ще изгубва себевладение, и не ще убива всичкото си влияние нито ще осуetyа работата си чрез една нетърпелива дума, чрез едно жестоко смъряне.

Съботно-училищните учители трябва да ходят пред Бога внимателно и с молитва. Те трябва да работят като хора, които един ден ще дават сметка. Даден им е случай да печелят души за Христос. Те трябва да знаят, че колкото по-дълго бавят младите покаянието си, толкова по-упорити стават в противопоставянето си на Божия Дух. Колкото повече години минават, толкова повече намалява склонността спрямо божествените неща, толкова повече намалява и всяка възприемчивост за влиянието на религията. Сатана работи всеки ден, да ги затвърди в непокорство и неразкайност. По този начин вероятността да станат някога християни става все по-малка. А какъв отговор ще дават най-накрая равнодушните учители? Защо моралната липса на доверие в себе си парализира душата на учителя така, че той се колебае да полага необходимите за обръщането на скъпите души на млади и стари старания?

Няма ли да позволи той на Святия Дух да обвърже душата му с такава атмосфера, която ще прогони моралния мрак и ще разпръсква небесна светлина и към другите?

Истински покаяният работник няма да се съобразява със светските обичаи и навици, той ще си остане морално независим. Той ще бъде отговарящ на изповеданието си пример, ще е напуснал света и ще се отделя от неговия дух и моди. И в най-дребните неща той не ще допуска да бъде отклоняван от твърдото си решение да бъде едно с Христос, не ще отстъпва нито една йота от своята вярност към Бога, ще се противопоставя на гордостта, на себелюбивите развлечения, на всяко прахосничество за задоволяване наклонности или за парадиране с дрехи. Той ще бъде образец в дух, в поведение и в облекло.

Съботно-училищни учители, с кой образец ще се съобразявате, с Христовия ли, или със светския? О, дали ще кажете: “Ще взема кръста си и ще следвам Исуса?” Защо когато убеждавате другите, да не проявявате Неговата нежност, когато ги увещавате, да не откривате Неговата сериозност, защо да не олицетворявате възвишените принципи на истината, като с живота и характера си откривате какво е извършила Христовата религия за вас? Няма ли да обърнем внимание към следното увещание на апостола: “Облечете се с Господа Исуса Христа и не промишлявайте за плътта, да изпълнявате похотите и”?

Нужно е младите да виждат истинска религия. Тя ще бъде жива сила, влияние, което навсякъде прониква. От сърдечното благоговение ще възникнат радост, свежест и безспирен разтеж. Тъкмо от такава религия се нуждаят младите. За да бъдат привлечени при Христос, тъкмо такава религия трябва да видят те. Такава религия оставя божествен отпечатък в душите, притежателят и пък бива възобновен от освежителната Божия благодат и умствено и физически.

Възпитатели и учители в нашите съботни и ежедневни училища, опитайте всичко това само за една година! Проверете дали в края ѝ не ще кажете: “Господ воюва чудесно за нас, много души се събраха за Учителя като скъпоценни класове за небесната житница.” *декември 1891.*

СЪТРУДНИЧЕСТВО С ХРИСТОС

Съботно-училищния учител трябва да работи с Бога и да сътрудничи на Христос. Не се задоволявайте с безжизнена, формална религия. Целта на нашето съботно-училищно дело трябва да бъде събиране на души. Училището може да има безукорен ред. То може да разполага с всички желани удобства и все пак, щом не води децата и юношите при Христа, то е безуспешно, защото когато не бъдат привлечени при Христос, душите, под влиянието на една формална религия, стават все по-малко възприемчиви за истината. Учителите трябва да сътрудничат на Христос, когато последният хлопа пред сърдечната врата на нуждаещите се от помощ души. Ако учениците отговорят на умоляванията на Духа и отворят вратата на своето сърце, за да влезе Исус, Той ще просветли разума им, за да разберат божествените неща. Работата на учителя е проста, но ако се върши в Исусовия дух, тя ще получи дълбочина и сила от действието на Святия Дух.

В съботното училище трябва да се извършва много лична работа. Необходимостта на този вид работа не се цени така, както трябва. Със сърце, изпълнено от благодарност за Божията любов, учителят трябва да работи за покаянието на своите ученици.

С какво ще докажем на света, че съботното училище не е само една претенция? За него ще се съди по плодовете му. То ще се цени според характера и работата на учениците. На младежите в нашите съботни училища трябва да се възлагат отговорности, само така те ще развият способностите си и ще печелят духовна сила. Нека първо те се предадат на Бога, а после нека бъдат наставявани как още от ранна възраст могат да помагат и на други. Тази работа ще развие способностите на младите. Тя ще ги научи как да си съставят планове и как да осъществяват своите планове за доброто на своите другари. Нека младите търсят дружбата на такива, които се нуждаят от помощ, не за да водят глупави разговори, но за да откриват християнски характер и като Божии съработници да печелят тези, които не са се предали още на Бога.

Като изучавате Писанията, като проявявате несебелюбиво съучастие към другите, като вършите само това, което би зарадвало Спасителя, вие ще растете в благодат и в познаване нашия Господ и Спасител. Нека всеки учител и ученик се запита: “Какво да сторя, което би се счело като добра служба пред Онзи, Който умря, за да живея аз?” Господ дава отговора: “Търси и спаси погиналото”. Вие трябва да работите, както Христос, с търпение, със симпатия, решили да не се обезсърчавате като работите за сегашния живот и за вечността, вярвайки, че чрез човешки способности, посветени на Божия служба, Исус може да извърши много нещо. Можем ли да пожелаем по-велика привилегия от тази, да бъдем Божии съработници, да използваме най-добре поверените ни таланти, за да се завърши делото?

Ако младите мъже и жени са трезви, благочестиви и преданни, тяхната светлина ще свети и върху други и в църквата ще се открива повече жизнена сила. Добре ще е да определите за младите, покаяни или не, един час за изучаване Библията, за молитва и опитности. И младите трябва да имат случай да изразяват своите чувства. Добре ще е, ако в началото им се избере един разсъдлив ръководител, който говори малко, но насърчава много, като казва от време на време някоя дума за подпомагане и насърчаване младежите в началото на тяхната религиозна опитност. След като спечелят известна опитност, нека един от тяхната среда поеме ръководството, а след това някой друг. По този начин ще се обучават работници, които ще бъдат одобрени от Бога.

Останали назад в задълженията си

В старанията си да подпомогнем младежта ние сме останали много назад. Ние имаме голяма светлина, а нямаме ревност, сериозност, усърдие, пропорционално на получените привилегии. Трябва да се издигнем над

заобикалящата ни ледена атмосфера на неверие. Трябва да се приближим при Бога, за да се приближи и Той при нас. Трябва да обучаваме младите как да работят за спасение на души, обучавайки ги за това дело, самите ние ще научим как можем да работим по-успешно, как можем да станем по-умели посредници на Бога за обръщането на нашите ученици. Трябва да работим усърдно и да се облягаме на Христос като на наша единствена сила. Трябва да имаме по-широк ум, за да си представяме правилно вечните неща. Сърцата ни трябва да се смекчат и укротят, чрез Христовата благодат, за да станем истински възпитатели.

Нека председателите и учителите се питат: Вярвам ли в Божието Слово? Предавам ли се на Онзи, Който предаде Себе Си за мен, Който претърпя жестока смърт на кръста, за да не погина, а да имам вечен живот? Вярваме ли, че Исус привлича към Себе Си душите на тези, които ни заобикалят, дори и на тези, които живеят в неразкаяност и не отговарят на Неговата притегляща сила? Тогава със съкрушена душа кажи: “Господи, с всичките си сили и влияние, ще привличам другите при Теб. Разчитам на Теб и само на Теб. Ти докосни и подчини сърцето, чрез силата на Твоя Свят Дух.”
С.У.Р., януари 1892.

ЦЕЛТА НА СЪБОТНО - УЧИЛИЩНОТО ДЕЛО

Християнските учители и ученици са отговорни пред Бога за милостивата привилегия да бъдат Божии съработници, като свидетелствуват решително за Божията благодат пред земята и небето. Способността и влиянието на Божиите работници е пропорционална на тяхната морална висота и чистота. Истинските християнски учители ще схващат важността на съботно-училищния урок, защото разумът им ще се отвори, за да разбират евангелието. Тяхната светлина ще свети върху тези, които проявяват интерес към скъпите лъчи на истината. Сърдечната врата трябва да се отвори, за да приеме излъчващата се от Словото светлина. Един ученик - християнин, който приеме Божието Слово, може да бъде средство за благословение на своите съученици. Той може да бъде полезен на другите като прегледа търпеливо, любезно и интересно урока с тези, които не се интересуват за Божиите неща, и им даде просто и определено наставление. Този вид работа ще изисква мъдрост от горе. Само по този начин работникът ще може по един приятен начин да достигне тези, които най-много се нуждаят от помощ, само по този начин той ще може да ги доведе при Христос, където биват задоволени нуждите на душата....

Когато някой младеж се покае, не го оставяйте да бездействува, дайте му да върши нещо в Божието лозе. Дайте му работа, съобразно способностите му, защото Господ е дал всекому Неговата работа. Нека във всяко нещо сътрудничим на Господа, нека използваме всяко средство, за да развиваме и оползотворяваме силите на всички в училището. Земните жители се строят под знамената на двама водачи. Христос, Князът на Живота, и Сатана, князът на тъмнината настойчиво канят мъже, жени и юноши да им служат. Дълг на християнския учител и ученик е усърно да се стараят редовете на Христа постоянно да се увеличават, като приканват всяка душа да застане под окървавеното знаме на княз Емануил.

Избягвайте преренията

В съботното училище трябва да се преподават уроци, които ще осветлят и най-затънтените кътчета на сърцето и ума. За да стане това, учителят трябва да се намира под влиянието на Светия Дух. Той трябва да се освободи от всяко себелюбие; не бива да изрича нито една, едничка прибързана дума, не бива да извършва нищо необмислено. Само по този начин Божията благодат ще работи заедно с човешките старания за спасение на души. Това трябва да бъде великата цел на съботно-училищното дело. Съботното училище не трябва да става място за препиране. То не е място за откриване различията в мненията. Пренията трябва да останат вън от училището. Нека има хармония. Ако членовете на училището задават въпроси относно някои мисли, не позволявайте да се повдига препирлив дух, да последват разисквания и спор.

Съботното училище трябва да бъде място, където се търсят бисери истина, където се чистят от всяка ненужна обвивка на заблуждения и където се поставят на съответното място в скелето на евангелието. Скъпи брилянти на истината, изчезнали отдавна, трябва да се възвърнат на Божиите чеда сега. В нашите съботни училища трябва да се разглеждат темите: оправдание чрез вяра, Христовата правда. Юношите и децата трябва да разбират тези важни предмети; учители и ученици трябва да познават пътя на спасението. Светите и вечните принципи, свързани със спасителния план са изчезнали отдавна. Те трябва да се възвърнат на подходящото им място в плана на спасението и да се явят в своята небесна светлина, за да пробият моралния мрак, в който е обвит светът. Нека юношите обърнат вниманиена следните думи на мъдреца: “Уповай в Бога с всичкото си сърце и не уповавай на собствения си разум”. Нека те ходят пред Бога кротко, с молитва и внимателно. Нека постоянно чувствуват зависимостта си от Него. В същото време нека напрегнат всичките си сили, нека използват всичките благоприятни случаи, които им се удават,

и уповават, че Господ може да действа посредством техните посветени способности. Нека на всяка стъпка се питат: “Това ли е пътят Господен?”. Смирението е отличителната черта на истинско мъдрите. Каквото и да постигнат, те никога не ще проявяват самоувереност и тщеславие.

Доживотна служба

Господ зове млади мъже и жени да се подготвят за доживотна, сериозна работа в съботно-училищното дело. Спазмените старания не ще извършат много добро, нито ще ви направят успешни работници в Божието дело. Чрез търпеливо постоянство в доброто, вие ще станете Божии съработници. Вие трябва да считате себе си за Божии слуги. Бъдете прилежни в работата си през деня и внимавайте да не си създавате криви пътеки за ходене, та куцият да бъде отвърнат, благодарение вашите простъпки, от пътя на правдата.

В съботно-училищното дело Бог желае да има работници, които ще работят от все сърце, които чрез упражнение увеличават способностите си, и усъвършенствуват вече постигнатото. В църквата си Господ желае работещи християни, защото онзи, който работи има по-малко изкушения от онзи, който има малко работа. Всички, които истински вярват в Христос, ще бъдат Божии съработници. Бог ще ги ръководи чрез Духа Си, чувствата им ще бъдат пречистени, страстите им обуздани, животът им ще принася скъпи плодове за Божия слава. Всички, които истински вярват в Христос, ще отразяват светлина. Божието Слово ще излъчва нова светлина за всеки, който се намира в жива връзка със Слънцето на правдата. Нека никой не мисли, че в Библията няма вече истина за откриване. Който търси истината прилежно с молитва ще намери скъпи лъчи светлина, излъчващи се от Словото. Разпръснати са много бисери, които трябва да се събират и да станат притежание на останалия Божи народ. Светлината обаче се дава не само за да укрепи църквата, а за да озари и тези, които са в мрак. Божият народ трябва да прослави Този, Който ги е призвал от тъмнината в Своята чудна светлина. На народа Си Христос казва: “Вие сте светлината на света”. А мисията на светлината е да свети и да прогони тъмнината.

О, дано учителите и учениците станат това, за което Господ ги предназначи, когато даваше живота Си, а именно, да бъдат синове и дъщери на Бога и да спечелят короната на вечната слава!” *С.У.Р., февруари и март 1892 г.*

СЪРДЕЧНА РАБОТА В СЪБОТНО УЧИЛИЩНИ УЧИТЕЛИ И УЧЕНИЦИ

Всеки учител в съботното училище трябва да бъде последовател на Христос. За учители не трябва да се канят такива, които не са станали подобни на Христос, които чрез живота си не доказват, че са християни. Те самите имат нужда някой друг да поучи първо тях в основните принципи на любов и страх Божии. “Без Мене - казва Христос - нищо не можете да сторите”. Каква стойност ще има преподаването на един, който не познава Христовата сила от лична опитност? Ако настояваме пред такъв да поеме ръководството на някой клас, би било голяма непоследователност. Още по-зле ще е, ако някой клас се постави под влиянието на учител, който с облекло и с поведение отрича Спасителя, на Когото изповядва, че служи...

Сърцата на тези, които преподават в съботното училище трябва да бъдат стоплени и подкрепени от Божията истина. Самите те трябва да бъдат не само слушатели, а и изпълнители на Словото. Те трябва да се хранят от Христос, както пръчките се хранят от лозата. Над тях трябва да пада росата на небесната благодат. Сърцата им трябва да са скъпоценни растения, цветя в Божията градина, пъпките на които се разтварят, уголемяват и издават приятно благоухание. Учителите трябва да бъдат прилежни изследователи на Божието Слово. Те трябва да учат уроци в училището на Христос всеки ден. Трябва да са в състояние да предават и на други светлината, която са получили от великия Учител, от Светлината на света.

Учителите трябва да чувствуват отговорност да използват всеки случай за усъвършенствуване, за да принасят най-добра служба по начин, който ще има за резултат спасение на души. Учителите и учениците трябва да се събудят и да видят колко важно е да проявяват прилежание и постоянство при изучаването на Божието Слово. Те трябва да прекарват много време в общение с Бога, където дребнавите изкушения не влияят, а ленността и апатията се отблъскват успешно. Ленност, себеугаждане не трябва да се допускат от хора, които изповядват, че са християнски работници.

Истината трябва да се изследва точка по точка, защото тя няма граници. Учители и ученици трябва да учат и да проявяват жив интерес, за да знаят какво е казал Бог. С години гласът на ангела ни говори: “Раздвижете се, раздвижете се, раздвижете се”. Изучавайте всяка точка на истината, за да знаете, за себе си, що е истина и що е заблуда. Нека учениците изследват сами Божиите дълбочини. Нека тази работа се извършва в страх Божий. Не ограничавайте в нищо учениците.

При изучаване Священото Писание са необходими смирен дух, скъру-

шено сърце и ревностно търсене на Бога. Тези, които търсят истината със смирен дух ще бъдат подпомогнати при изследването от Божии ангели.

Господ ще издигне мъже, които ще занесат на света и на Неговия народ вестта на истината. Ако тези, които заемат оговорни постове, не навлизат там, където Бог им проправя път, не носят вестта за настоящето време, тогава думите на предупреждение ще се дадат на други, които ще изпълнят дълга си вярно. Дори млади християни, още юноши, ще бъдат избрани да “извикат яко и не се шадят”.

Един нов елемент

Един нов елемент трябва да се внесе в съботно-училищното дело на всяка църква, не елемент на словопрение, а елемент на набожност и чистота. Себеуважението и себедоволството преодоляват тъй много, че за много верни членове на съботното училище подхождат думите на Верния Свидетел. Той казва: “Зная твоите дела: ти не си ни студен, ни горещ; о, дано да беше студен или горещ! Така, понеже си хладък, и нито горещ, нито студен, ще те изблювам из устата Си. Защото казваш: богат съм, зазбогатях и нямам нужда от нищо, а не знаш, че ти си злочест и клет, сиромах, сляп и гол,- съветвам те да си купиш от Мене злато, през огън пречистено, за да се обогатиш; и бяло облекло, за да се облечеш, и да се не виждат срамотите на твоята голота, и с колурий (очен мехлем) помажи очите си, за да виждаш. Които обичам, Аз ги изобличавам и наказвам. И тъй, бъди ревностен и покай се”.

Каква е религиозната опитност на тези, които участвуват в съботно-училищното дело? Светлината на истината е осветлявала умовете и сърцата на учители и ученици, за да предадат същата на хора, непознаващи Христос. Спасителната вест трябва да се предаде на онези, които не са отворили сърцата си, за да приемат небесния подарък. Истината трябва да се представя на видимо индиферентни. Ако всички чувстваваха бреме за душите, за които е умрял Христос, какъв напрегнат интерес щяха да проявяват те за спасение на души! Колко малко щяхме да мислим за себеугодничество, за парадиране с дрехи и за търсене на развлечения! Колко малко средства щяха да се изразходват за приеми, за угощения и за удоволствия, ако съзнаехме добре, колко нужно е да влагаме нашите средства в Божието дело, което изисква всяка стотинка, която не ни е толкова необходима за действителни нужди.

Молете се Святият Дух да влезе в сърцата ви, тогава ще вземете Христовото иго, ще понесете Неговото бреме и ще се свържете напълно с Него. Нашите възгледи са твърде ограничени. Нуждаем се от по-обширен поглед и проникателност, за да долавяме нуждите на делото.

Делото се нуждае най-много от посветени млади мъже и жени, които се чувствуват лично отговорни за напредъка на делото и които ще се сдружат с божествените посредници, за да разпръскат светлина в моралния мрак на света.

Мнозина, които изповядват, че са християни, едва ли наполовина вярват в Божието Слово. Те не го изучават сериозно, а прахосват време в четене романи и книги с приказки. Разбират Божието Слово само с ума си. Но това не е достатъчно. То няма да окаже никакво влияние върху обичаите на живота, тъй като животът се ръководи от състоянието на сърцето. След като преподадат урока учителите едва са започнали работата си. Те не трябва да прекратяват труда си, докато не получат доказателство, че учениците им са приели наставленията на Небето не само с разума си, но че последните са вписани и в сърцата им.” *СУР, април 1892 г.*

УЧИТЕЛЯТ ТРЯБВА ДА БЪДЕ УЧЕНИК

“Отбягвай също и младежки страсти и стреми се към правда, вяра, любов и мир с онези, които призовават Господа от чисто сърце. А глупавите и невежи разисквания отбягвай, като знаеш, че те пораждат крамоли”. Тези, които ще станат възпитатели на юношите, трябва да учат много, извънредно много, и то както от теория, тъй и от опитност. Така те ще станат успешни Божии работници. Те трябва да растат в благодатта и в познанието на нашия Господ и Спасител Исус Христос и да достигнат до мярката на Христовата пълнота. Ако растете в благодатта, това свидетелствува, че вие пребъдвате в Христа, както пръчката пребъдва на лозата. Ако пребъдвате в Него, ще имате сила да разбирате духовните неща, духовната истина, защото те духовно се разбират.”

“Писах вам, млади, защото сте силни и Божието Слово пребъдва във вас и победихте лукавия” - Бог зове младите мъже и жени да използват до крайност поверените им способности. Той желае да развие навиги на прилежание и навиги на учене, за да усъвършенствувате талантите, които Бог ви е дал. Господ ще приеме вашата служба и усъвършенствуването на вашите таланти, но Той не може да гледа с удобрение на полусърдечната, наполовин извършена работа. Вслото изисква да се влагат в него и най-висшите умствени и духовни интереси. Божието дело трябва да се представя правилно пред намиращите се в мрак и смъртна сянка.

Ако си призван да бъдаш учител в някой клон от Божието дело, тогава ти си призван да бъдеш ученик в Христовото училище. Ако се нагърбваш със

святата отговорност да учиш другитееки клон от Божието дело изисква да влагате най-висшите си способности и да дадете всяка възможна ви помощ. Той изисква да съсредоточите най-благородните си подбуди в единствения върховен стремеж - проповядване на истината. Възвишеният, святият характер на де, ти поемаш върху си задължението да изследваш до дъно всеки предмет, който ще преподаваш. Когато преподаваш пред учениците някой предмет от Божието Слово, ти трябва да изложиш основанията на твоята вяра тъй ясно, че учениците да се убедят в истината. Трябва прилежно да изследваш и да сравняваш доказателствата, които Божието Слово дава относно нещата, които Бог изпраща на църквата. Това е необходимо, за да знаеш сам, що е истина и да си в състояние да упътваш в пътя на правдата тези, които гледат на теб.

Изслушвай с откровеност

Когато те помолят да изслушваш основанията на някое учение, което ти не разбираш, не осъждай вестта, докато не я изследваш напълно и не се увериш от Божието Слово, че тя не може да се подкрепя. Ако ми бе възможно, бих се обърнала към всички съботни училища и най-наистинно бих ги молила да търсят истина и светлина в Божието Слово. Бог има да даде на народа Си скъпа светлина, тъкмо сега, затова ти трябва усърдно да изследваш Божието Слово и основно да се запознаеш с всяка точка на истината, да не би в онзи ден да се намериш между тези, които не са живели съгласно всяка дума, излязла от Божиите уста.

Важните въпроси, намиращи се в опасност, поради небрежение Божието Слово, трябва да се разгледат. Изучаването на Библията заслужава да се влагат в него най-напрегнати умствени старания и най-светите способности. Когато на църквата бъде представена нова светлина, има опасност да не би да се отдръпнете от нея. Вие сте без извинение пред Бога, ако се отказвате да слушате, поради това, че имате някакви предразсъдъци спрямо вестта и вестителя. Да осъждаш нещо, което не си чул, или което не разбираш, не е голяма мъдрост. С това ти няма да се издигнеш пред очите на тези, които са искрени в своето изследване на истината. А да говориш презрително за хората, които Бог е изпратил с някоя вест на истина, е глупост и безумие. Ако нашите млади се стараят да се подготвят за работници в Неговото дело, те трябва да се научат кой е Божият път и да живеят от всяка дума, излизаща от Неговите уста. Те не трябва да мислят, че цялата истина им е вече открита и че Безгрешният няма вече светлина за народа Си. Ако се окопаят във вярата, че цялата истина им е вече открита, те са в опасност да отхвърлят скъпи бисери на истина, които ще се разкрият, когато хората

съсредоточат вниманието си към богатата мина на Божието Слово.

Встъпилите в делото учители, а и призваните на какъвто и да е друг отговорен пост не трябва да се задоволяват да приемат само продукта от работата на другите умове, не, те трябва да изследват истината сами за себе си. Щом не си създадат обичай да изследват различните точки на истината, те ще станат повърхностни в живота и постиженията си. Мненията на вашите колеги, може би, са извънредно ценни, но вие не трябва да се облягате на тях и самите да оставате без собствено мнение. Вие трябва да изпитвате истините, в които вярвате, до тогава, докато се уверите, че те са без никакъв недостатък. Вие губите много като не сравнявате всяка точка на вашата вяра със закона и свидетелството, и така не виждате, нито оценявате истината като такава, каквата е. О, да биха оценили младите привилегията, която Боге е дал! Той желае всички да отидете при източника на светлината и да получите просвещението на Божия Дух, защото то ще се даде на всеки, който смирено търси истината. Тогава вие ще се уверите, че Духът и Словото си сходят напълно, тогава ще знаете, що е истина. Каква сигурност дава това познание! Тогава вие ще можете да говорите с мощ, известявайки онова, което сте научили като истина, като знаете, че не сте последвали хитроизмислени басни. *СУР, , май 1892 г.*

НЕОБХОДИМО Е ИЗСЛЕДВАНЕ

„Но ти пребъдвай в това, на което си научен и което ти е поверено, като знаеш от кого си научен; ти от детинство знаеш Свещените Писания, които могат да те направят мъдър за спасение чрез вяра в Христа Исуса. Всичкото Писание е боговдъновено и полезно за поука, изобличаване, изправяне и назидаване в правдата, за да бъде Божият човек съвършено приготвен за всяко добро дело.”

В това време на опасност и мрак има да се открива на хората една много скъпа истина, обаче Сатана твърдо е решил да не позволи светлината на истината да освети човешките сърца. Ако бихме желали светлината, която е приготвена за нас, да стане наше притежание, тогава бихме открили това си желание чрез прилежно изследване на Божието Слово. Скъпи истини, стояли дълго време в мрак, трябва да се открият в такава светлина, която ще открие тяхната свята стойност; защото Бог ще прослави Словото Си, като го изяви в светлина, в която никога по-рано не сме го виждали. Нужно е обаче тези, които изповядват, че обичат истината да напрегнат своите сили, за да разберат дълбочините на Словото, та да бъде прославен Бог, а

чадата Му – благословени и просветни. Вие трябва да изпитвате Светите Писания със смирени и смекчени от Божията благодат сърца, трябва да бъдете готови да приемете всеки лъч Божествена светлина и да ходите в пътя на светостта.

Когато изследвате Писанията, не трябва да се опитвате да тълкувате изразите така, че да отговарят на вашите предварително съставени мнения, но трябва да дойдете като ученик, с желание да разберете основните принципи на Христовата вяра. Приближавайте се до Божието Слово с жив интерес и с усърдна молитва, за да знаете що е истина. Откривайте духа на Натанаил, когато усърдно молеше Господа да разбере истината. Светлина ще се даде на всеки, който търси истината усърдно, както се даде на Натанаила. Исус го видя, когато той се преклони в молитва под смоковницата. И докато той все още се молеше за светлина, при него дойде вестител да го извика и заведе при Източника на светлината. „Филип намира Натанаил и му казва: „Намерихме Исуса, Йосифовия син, от Назарет, за когото писа Моисей в закона, и говориха пророците. А Натанаил му рече: „От Назарет може ли да излезе нещо добро?“ Предразсъдък и неверие се породиха в сърцето на Натанаил, но Филип не се опита да го оборва. Той просто каза: „Ела и виж.“ Исус видя Натанаил да отива към Него и казва: „Ето истински израилтянин, у когото няма лукавство.“ Натанаил Му казва: „Откъде ме познаваш?“ Исус отговори и му рече: „Преди Филип да те повика, докато ти беше под смоковницата, видях те.“ Натанаил Му отговори: „Учителю, Ти си Божи Син, Ти си Израеливият Цар.“

Колко лесно се убеди Натанаил! И с какво доволство Исус погледна на неговата искрена, незлоблива вяра. Исус му отговори и рече: „Ти вярваш, понеже ти казах: Видях те под смоковницата; по-големи неща от това ще видиш. И казва му: Истина, истина ви казвам: Отсега ще виждате небето отворено и ангелите Божии да възлизат и слизат над Човешкия Син.“ Господ никога не почита неверието и съмнението. Когато Той говори, Словото Му трябва да се оцени и приложи в ежедневиия живот. Щом сърцето на човека е в жива връзка с Бога, то ще послуша гласа, който идва от горе.

Да се избягват прения

Докато е нужно да се изследва основно Божието Слово, за да се открие и изнесе на светлина скъпата истина, трябва да бдим от друга страна да не би при разискванията на нашите съботно-училищни уроци да се появят прения. При възникване на въпроси, по които може да има различни мнения, тези, които търсят да разберат Божието Слово, трябва да откриват Христовата благодат. Трябва да се дава свобода за откровено изследване

на истината, та всеки, за себе си, да знае, що е истина. Между учениците на съботното училище трябва да се проявява стремеж към изследване, та тези, които са достатъчно възрастни и в състояние да различават фактите, да се насърчат да търсят нови лъчи светлина и да ценят всичко, което Бог е изпратил на народа Си. Светлината, която Бог ще изпрати на Своя народ не ще се яви дотогава, докато Словото на истината не се изследва прилежно.

Светът е пълен с всевъзможни заблуди, затова е нужно ученици и учители да знаят, що е истина. Необходимо е да уважаваме Божието Слово и да познаваме гласа на Бога в живите Му слова, за да прилагаме предписанията му и да живеем според всяка дума, която излиза от Божиите уста. Тези, които вършат Божията воля, ще знаят, дали някое учение е от Бога, или не, защото никаква измама не ще помрачава умовете им. Бог зове всекиго, стар и млад, да изследва прилежно Неговото Слово, за да разкрие скъпи бисери на истина. Проповедници и народ, учители и ученици - всички са призвани да изследват Библията.

Божие Слово трябва да излъчва скъпоценна светлина. Нека никой не бъде толкова самонадеян, че да диктува какво трябва и какво не трябва да се изнася пред народа от онази вест на просвещение, която Бог ще изпрати. Такъв не трябва да наскърбява по този начин Божия Дух. Каквото и авторитетно положение да заема, никой няма право скрива светлината от народа. Ако до Божия народ дойде някоя вест в Господното име, никой не може да се извинява и да не изследва нейните изисквания. Никой не може да се освободи, като застане назад и равнодушно и самоуверено каже: „Аз зная истината. Доволен съм от моето становище. Забил съм колове и каквото и да стане, няма да се помръдна от моето становище; не искам да слушам вестта на този вестител, защото зная, че тя не може да е истина.” Тъкмо защото постъпвах така, популярните църкви останаха отчасти в мрак, и по тази причина, именно, не ги достигаха вестите на небето. *ВБ.252-256*

Култивирайте любов към учене

Бог зове вас, заемащите отговорни постове в съботно-училищното дело, да отстраните себелюбието, самоувереността и гордостта в мненията. Дойде ли вест, която вие не разбирате, поставете се да изслушате основанията, които вестителят дава, сравнявайте стих със стих, за да разберете, дали представяната вест се подкрепя от Божието Слово, или не. Ако видите, че взетото становище не се основава на Божието Слово, ако становището, което вие имате по предмета не може да се оспорва, тогава изложете вашите силни основания. Вашето становище не ще се разклати, когато дойде в съприкосновение със заблудата. Не е достойно, нито мъжествено да водиш

продължителна борба на тъмно, като предпочиташ да затваряш очите си, за да не виждаш, запушваш ушите си да не чуваш и закоравяваш сърцето си в невежество и неверие. По-добре бъди смирен и признай, че получаваш светлина по някоя точка на истината. Като страниш от изследване на истината, ти не изпълняваш Исусовата заповед: „Изпитвайте Писанията.” Копане за скрито съкровище ли е това да наречеш резултатите от труда на някого „куп боклук”, без да провериш старателно, дали няма скъпи бисери истина в сбора от мисли, която ти осъждаш? Дали тези, които трябва тепърва да учат почти всичко ще странят от събранията, където им се предлага благоприятен случай да изследват вестите, които идват до народа, предполагайки, че възгледите, поддържани от учителите на истината, може би, не са в хармония с това, което те са приели за истина? Тъкмо това сториха юдеите в дните на Исуса. И ние сме предупредени да не постъпваме като тях, за да не би да се подведем и изберем по-скоро тъмнината, отколкото светлината. В тях имаше зло сърце на неверие и отделяне от живия Бог. Никой от тези, които си въобразяват, че знаят всичко не е толкова стар, нито толкова умен, че да не може да научи нещо и от най-скромния вестител на живия Бог. *СУР, юни 1892 г.*

КАКВО ОЗНАЧАВА ДА БЪДЕШ СЪТРУДНИК НА БОГА

„Увещавай също младежите да бъдат целомъдрени, като във всичко представяш себе си за образец на добри дела, показвайки чистота в учението, почтеност, непоқвареност, здраво слово, безукорно, та да се засрами противникът, като няма да има да каже нещо лошо за нас.”

Ако не притежава искрена набожност, ако не поддържа ежедневна свързка с Бога, съботно-училищният учител ще бъде безинтересен и отегчителен в своя начин на преподаване. Думите му няма да имат сила да достигнат сърцата на учениците му. Сътрудник на Бога е нещо много повече от това да ходиш редовно на съботно училище, да посещаващ църковните служби, да взимаш участие в преподаването на урока и да казваш опитности в общите събрания. Да бъдеш сътрудник на Бога, значи, да имаш сърце, препълнено от копнеж да спасяваш грешни души, за които е умрял Христос. Да бъдеш Божи съработник значи, да проявяваш крайна заинтересованост към делото, постоянно да обмисляш как да направиш преподаването си поинтересно, да изобретяваш начини, за да можеш да привличаш с всичките сили на твоята природа така, както Христос привлича, та да се спечелят души за Негова служба и да се свържат с Него чрез връзките на Неговата безгранична любов.

Сътрудниците на Бога не се плашат от свети отговорности. Заради Христа те са готови да понасят труд, да търпят лишение и позор. Те са готови да срещат откази, макар че това тежко се понася и е унизително за човешката гордост. Но Божият съработник помни, че Исус претърпя срам, откази и смърт, за да спаси загубените. Всяка част от разнообразната работа в жетвеното поле означава жертви и себеотрицание. Работа в жетвеното поле значи, че обикновено изразходваното за маловажни неща време ще го употребявате за изследване Свещените Писания, за да работите с успех в делото, за което сте определени. Работене в жетвеното поле значи, че вие непременно трябва да се запознаете с Божия Дух. Ще трябва много да се молите и много сериозно да размишлявате по кой начин най-добре бихте могли да използвате всяка ваша способност и как бихте могли да съдействувате за напредъка на Божието дело. Вие сте наети от Бога слуги, упълномощени да изградите Неговото царство. Вие трябва да извършите вашата част за спасяване на душите, за които Христос е платил цената на Своята кръв. И тъй незначително нещо ли е да преподаваш в съботното училище без сърдечна подготовка за такова сериозно дело? Мнозина, които поемат обучаването на някой клас проявяват съвсем малко интерес към него. С неосветените си старания те опетняват святото дело.

Необходимата опитност

Учители и работници в различните отдели на съботно-училищното дело, обръщам се към вас в страх Божи и ви казвам, че ако нямате жива връзка с Бога, ако не спирате често пред Него в сериозна молитва, вие не ще работите с небесна мъдрост, нито ще печелите души за Христа. Божият работник трябва да се облече в смирението като с дреха. Бог ще оцени и благослови смирения, готов сам да учи, хранейки благоговейна любов към истината и правдата работник, където и да е той. Ако ти си този, ти ще се грижиш за твоите ученици и ще полагаш особени старания за тяхното спасение. Ти ще се приближаваш до тях с искрена симпатия, ще ги посещаваш по домовете им, разговаряйки с тях относно опитността им в Божиите неща ще узнаваш тяхното истинско състояние и ще ги представяш пред Божия трон, носейки ги на ръцете на твоята вяра.

Не е добре да мъмриш, да изобличаваш и се гневиш на твоите ученици, когато проявят немирство или злонамереност. Помни, че ти трябва да бъдеш търпелив Божи съработник и че цялото небе следи с интерес твоята работа. Помни, че всяка работа в Божието дело значи труд и душевни мъки. „Бъдете мъжествени, силни.” Помолете се на вашия Спасител, Който се предаде на унижения и претърпя кръстна смърт, да ви посочи, какво би желал да правите вие. Вложете в работата си всичките таланти, поверени ви от Бога,

и ги увеличете. Чрез Христовата благодат, ще сте в състояние да извършите ценна работа за Учителя. Богатството на божествения източник стои на ваше разположение. Чрез молитва и вяра можете да се хванете за Божиите обещания и да ги приспособявате за вашата нужда. Посветете себе си и всичко ваше, в служба на Онзи, Който ви възлюби и предаде Себе Си за вас. Исус казва: „С това ще се прослави Моят Отец, ако принасяте много плод, и тогава ще бъдете Мои ученици.” Тези думи имат също тъй голямо значение за съботното училище, както за делото на проповедника. Сега имате златен случай да сеете скъпоценно семе, което ще изникне и ще принесе плод за вечен живот. Сега вие можете да бъдете ухание от живот за живот, защото истината, която преподавате на другите, ако сте я спечелили чрез дълбока опитност, притежава такава животодавна сила, че трогва сърцата и ги привлича към Исуса. А когато Исус привлича и Неговите съработници работят в хармония с Него, тогава, наистина, сърцето трябва да бъде много твърдо, за да не бъде повлияно и покорено от силата на Божествената любов. *СУР, англ., юли 1892*

НАЙ-ВАЖНИЯТ УРОК

Ако младите, които са силни, изучават Библията с напрегнати сили, те ще обогатят ума си с ценно познание, което ще осветява и тези, с които те общуват. Съботното училище трябва да бъде мястото, където напредналите в божественото познание трябва да бъдат в състояние да предават нови мисли относно вярата на Божия народ. Ако всички изповядващи се за християни биха били такива и на дело, съботното училище не щеше да бъде безинтересна формалност. Тогава учителите щяха да разбират дадения от Христос на Никодим урок и щяха да го преподават с онова сериозно значение, което то има за човешката съдба. Исус каза на израилския водач: „Истина, истина ти казвам, ако някой не се роди отново, не може да види Божието царство”. Ако не се роди отново, човек не може да разбере характера на небесното царство, нито може да схване неговото духовно естество. С тези Си думи Исус казваше на Никодим: „Не от знание се нуждаеш тъй много ти, а от вътрешно, душевно обновление. Не се нуждаеш тъй много да се задоволи твоето любопитство, колкото да получиш ново сърце. Докато тази промяна не стане, подновявайки всичко, не ще имаш никаква полза за спасението, ако започна да разисквам с теб за Моя авторитет, Моето дело, Моята мисия като Такъв, Който има пълномощията на небето”.

Урокът, който Христос даде на Никодим е за всеки учител, за всеки съботно-училищен работник, за всеки младеж и дете. Наистина важно е да се запознаем с основните истини на нашето вероизповедание, но най-важ-

ното познание, което всеки трябва да спечели, е практическо познание, да знае от опитност какво означава да бъдеш новороден. Съботното училище се нуждае най-много от светлината на живота. Във всичките ни редове се чувства нужда от мъже и жени, които при незетите на Исуса са научили шо е истина и как да я преподават на другите. Възпитателите на нашата младеж в съботното училище трябва да бъдат свети, смирени, пребъдващи в Христа мъже.

Никодим дойде при Господа, възнамерявайки да се впусне в дълги разисквания относно маловажни неща. Исус, обаче, му откри най-главния принцип на истината и с това му посочи, че той, преди всичко, се нуждае от сърдечно смирение, от готовност да приема поучение, от едно ново сърце, че ако иска да влезе в Божието царство, трябва да се роди отново. Дали тези, които заемат отговорни постове въсьботното училище, не ще се раздразнят и смутят, ако им заявя, че и те, макар началници в Израил, имат нужда да се новородят? Никодим се зачуди, защо Христос му говори така, без да обръща внимание, че е израилев началник. Той не беше подготвен да приеме истината, затова отговори на Христос с изпълнени от ирония думи. „Никодим Му казва: Как може стар човек да се роди? Нима може втори път да влезе в утробата на майка си и да се роди?” Той, както и много други, когато острата истина докосне съвестта им, откри факта, че естественият човек не приема нещата на Божия Дух. В него няма нищо, което да отговаря на духовните неща, защото духовните неща духовно се разбират. Но, макар Никодим да не разбра думите Му, Исус не изгуби търпение, нито се обезсърчи, но се помъчи още по-добре да изясни истината. С тържествено, спокойно достойнство, Исус повтори думите Си по начин, за да убеди събеседника Си в тяхната божествена истинност: „Истина, истина ти казвам: ако се не роди някой от вода и Дух, не може да влезе в царството Божие: роденото от плътта е плът, а роденото от Духа е дух. Недей се чуди, задето ти казах: трябва да се родиш отново.”

Колко скръбно става, когато се размислим за многото механична работа, която се извършва в съботното училище и за малкото доказателства за една промяна в душите на тези, които поучават и на тези, които са поучавани! Когато Божият Дух започне да действа в сърцата, ще видим мнозина да търсят първом Божието царство и неговата правда. Тогава земните неща ще заемат второстепенното място, което заслужават, а небесните неща ще заемат върховното място в живота на Божиите чедата. *СУР, англ., август 1892*

НУЖДА ОТ ПОСВЕТЕНИ УЧИТЕЛИ

Тези, които участват в съботно-училищното дело трябва да са се посветили на Бога. Те трябва да бъдат мъже и жени със силна вяра и топли симпатии, духом пламенни, интересувачи се живо от всичко, което засяга Божието дело. Те трябва да се отдадат на делото, като влагат в него несреблюбиви старания, полагайки себе си на олтара, каквито и жертви да им коства това. Със силно викане и сълзи те трябва да се молят за обръщането на поверената на техните грижи младеж. Нека всички, които работят за Господа в съботното училище разпънат всяка себелюбива амбиция и нека „не вършат нищо от любов към препирня или празнословие, но от смиреномъдрие да считат един другото за по-горен от себе си”. Нека бъде върховна амбиция на всеки съботно-училищен работник това, да възпита младежта така, че тя да изпълнява дълга си в страх Божии и с простота.

В съботното училище се нуждаем не толкова от формалност, а от познание в духовните неща. Колко много се нуждаят работниците от кръщението на Святия Дух! Само така те ще станат истински мисионери за Бога. Те трябва да свикнат да напрягат умовете си до крайност, за да получат по-добро познание на библиейската истина. Учителите в съботното училище трябва да се молят ежедневно за небесно просветление, та да са в състояние да разкриват пред младите умове съкровищата на Светото Слово. Защо да не се смирите пред Господа и защо да не оставите влиянието на Святия Дух да се открие в нашия характер и работа? Всред тези, които носят отговорности в съботно-училищното дело се забелязва твърде много самодоволство и механична работа. Тенденцията на всичко това е да отклонява душата от Източника на живата вода.

Беше време в историята ни, когато работниците чувстваха необходимостта да се съветват с по-опитните, когато чувстваха нужда от Божието ръководство във всичко, засягащо Неговото дело. Но това време отмина! И сега истинският мисионски дух е изчезнал от работата дори на много посветени работници. Бог желае тези, които носят различни отговорности в съботно-училищното дело, да бъдат мисионери, да посещават намиращите се в околността градове и села. Той желае те да предават светлината на живота на тези, които стоят в мрак. Той не желае младите мъже да се ограничават само в съботно-училищното дело, а да пренебрегват това тъй необходимо мисионско дело. Като полагат старания за тези, които не познават истината, те ще спечелят опитност, която ще развие умовете им и ще придаде дълбочина на любовта им.

Господ желае младите мъже и жени, вкоренени и основани в истината,

да използват онези средства, които биха увеличили тяхната ползотворност в Божието дело. Нека младите, които имат основна опитност в Божиите неща, следват семинарии и колежи и се научат да посрещат хорските възгледи самостоятелно. По този начин те ще завършат своето образование, а ще станат и светилници за тези, с които са призвани да общуват. Те ще има да срещат трудности, когато представят истината, но това ще ги кара само да чувствуват повече зависимостта си от Бога и ще ги принуждава да търсят мъдрост от горе, за да се държат така, че да упражняват спасително влияние над тези, за чието спасение работят.

С отдаване на Своя Син, за да дойде в света и да умре за падналия човек, Бог извърши Своята част; защото с този единствен богат дар небето изля всичко на човека. Сега пък, Бог желае сътрудничеството на тези, които са запознати с Христовата любов. Нека никой не мисли, че понеже е беден и заема само едно скромно положение в живота, не може да стане мисионер за Господа. Делото на Христа, Величеството на небето започна сред бедност и унижение. Родителите на Христос бяха много бедни. Князът на живота работеше със собствените Си ръце пред тезгяха на дърводелеца, за да помага в посрещане на семейните нужди. Той зае своето място в света като обикновен работник. Той съчувства най-нежно на тези, които се борят да се сдобият със знания всред трудности. Ако тези, които нямат възможност да постигнат преимуществата, които биха желали да имат, погледнеха на Христовата опитност – трудности, бедност и позор – на всичко, което Христос понесе заради тях, те ще видят, че нямат причина да скърбят или да се обезсърчават. Нека всички, които работят за Бога уповават в Него. Чрез влиянието на божествения Дух и чрез проста, жива вяра в Бога, и най-простите мъже и жени могат да станат мощни средства в Неговите ръце за печелене на души, тъй като истинската опитност в Божиите неща не се спечелва по естествен начин. *СУР, англ., септември 1892*

ХРИСТОС, НАШИЯТ ПРИМЕР

За да изпълняваме Божията воля, трябва да изследваме Божието Слово. Така ще познаем Неговото учение. Ние трябва да напрегнем всичките си способности. Трябва да бъдем прилежни в молитва и усърдни в проста, но предана служба за Бога. Тези, които носят отговорност като учители в съботното училище трябва да гладуват и жадуват за божествената истина, та да предадат същия дух и на своите ученици. Ние не желаем съботното ни училище да се ръководи така, че да направи учениците лицемери, защото

такива не ще увеличат влиянието на истинската религия. Обръщайте много по-голямо внимание на това Бог да изпрати Духа Си във вашето училище, отколкото да разполагате с всевъзможни формени наредби. Високите претенции, каквито и да са те, са съвсем не на място в съботното училище. Формалното действие на училището има съвсем малка стойност, ако Божият Дух не смекчава и оформя сърцата на учители и ученици...

Нека съботно-училищният учител не следва примера на тези, които не растат в познание на нашия Господ и Спасител Исус Христос, пък дори и този пример да се дава от стоящите на светия амвон. Приетият от Бога съработник не подражава тона, маниерите и идеите на някой друг човек. Той трябва да учи от Бога и да бъде надарен с небесна мъдрост. Бог е дал дарби на разум и разсъдък на всеки работник, а вие трябва, според способностите си, да увеличите талантите си. Бог не желае някой работник да бъде отражение на друг, от когото самият работник се възхищава. Учителят трябва да расте в подобие и образ на Христос, а не на някой смъртен. Вие трябва „да растете в благодат“. А къде може да се намери благодат? Само в Христа, божествения Образец.

Тогава нека всеки погледне към Христа и да копира божествения модел. Нека всеки работник напегне силите си до крайност като работи според Божия план. Нека се учи в училището на Христос, за да бъде мъдър при наставяване другите. Учениците, поверени на учителската грижа в съботното училище, ще се нуждаят от мъдростта и опитностите, които Бог дава на Христовия последовател. Нека учителят следва Христовата кротост и сърдечна смиреност. Така истинският учител ще печели учениците си за Христос, та те от своя страна да станат верни мисионери в голямото жътвено поле. *СУР, англ., Октомври 1892 г.*

ОБНОСКИ С ПРОВИНИЛИ СЕ УЧЕНИЦИ

В съботното училище ще има да работим с такива, които правят грешки, които падат в грях и заблуждение. В Словото Си Христос ни е дал ясни съвети за обноси с грешащите. Мнозина, обаче не ги прилагат на практика. Те нито са ги изучавали, нито са ги скрили в сърцето си. Ето защо Светият Дух не може да осветли помрачения разум, и не може да стои и съкруши каменните сърца на учител и ученик. Светият Дух прави сърцето чувствително, изпълва го със симпатия и го освобождава от гордост и себелюбие.

Учениците в съботното училище вероятно ще сторят нещо, което ще разтревожи учителя но той не трябва да говори остро, нито да проявява

невъздържаност. Ако стори това, той не ще използва меча на Духа, а оръжието на Сатана. Макар лошото поведение на ученика да е тежко изпитание за учителя, макар злото да трябва да се поправи, правилата да се спазят и правдата да трябва да се зачете, все пак, нека учителят приложи Божия начин на действие, като примеси милост към правдата. Нека погледне към кръста на Голгота. Там той ще види как милост и истина се срещат, как правда и мир се целуват. Там, посредством божествената жертва, човекът се помирява с Бога. Съзержавайки любовта на Христос, сърцето се смекчава. Тогава вие ще постъпите с младежта като с по-млади членове от Божието семейство. Ще помните, че те са Христова собственост и ще постъпвате с тях така, както Христос е постъпвал с вас.

Грубите обноси никога не ще допринесат младият да види своите грешки, нито ще му помогнат да се поправи. Нека училищните правила и правилникът се прилагат в Исусовия дух. Когато се наложи да се направи някакъв упрек, нека това неприятно нещо се извършва със скръб, примесена с любов. Не считай за дълг открито да смърриш ученика и така да го унижиш пред цялото училище. С това ти няма да дадеш на децата добър пример, а той ще бъде семе, което ще принесе също такава жетва. Никога недей прави грешките на кой да е ученик достойни на всички, никога не ги изнасяй извън онзи кръг, където те трябва да се знаят. Не спазиш ли това, у дрегите ще се породи съчувствие към провинилия се, ще се създаде впечатление, че с него е постъпено несправедливо. Освен това, когато виновният бъде изложен, той може да се тласне в бойното поле на Сатана и от същия момент постепенно да започне да затъва все по-надолу и все по-надолу. Христос ни търпи, а ние трябва да бъдем подобни на Христос. Той не ни отблъсква, поради нашите грешки, но нежно ни изобличава и с любов ни привлича близо до Себе Си.

Необходимост от мъдрост и търпение

Ако учителят види, че е невъзможно да дисциплинира някой ученик, нека го премести в някой друг клас, защото може би, другият учител ще бъде в състояние да се спира с него. Онова, което единият учител няма, може би другият притежава, но ако ти можеш да спечелиш доверието на ученика, ако можеш да спечелиш любовта му чрез съчувствие и любов, можеш да спечелиш душа за Христа. Твърдоглавието, своеволното, независимо момче може да промени характера си.

Но, докато е нужно да проявявате обич към учениците си, явна слабост ще е, да проявявате пристрастие. По този начин вие ще възбудате подозрение и ревност. Децата бързо схващат предпочитанията на учителя.

Привилигерованияят ученик често пъти пожелава да си присвоява правата на учителя. Той иска да ръководи класа. Той може да реши да е господар и ако учителят не притежава Христовата благодат, той ще прояви слабост, ще стане нетърпелив, взискателен и жесток. Водачът на класа, обикновено, ще сподели своите намерения с други ученици и по този начин се появяват обединени старания за господство. Ако учителят, при подобен случай, с помощта на Христова благодат, запази самообладание и държи положението с решителна, търпелива ръка, той ще потуши бутуващия се елемент, ще запази своето достойнство и ще спечели уважението на своите ученици. Щом се въдвори ред, тогава нека отново завладеят любезност, нежност и любов. Може би от време на време бунтът пак да се повдигне, но в никой случай не проявявай нетърпение. Не говори остро на провинилия се, не обезсърчавай по този начин душа, която се бори със силите на тъмнината. Бъди тих и нека сърцето ти се издига в молтива към Бога за помощ. Ангели ще дойдат при теб и ще ти помогнат да издигнеш знаме срещу врага, и вместо да отблъснеш грешащия, ти ще спечелиш душа за Христа. *СУР, англ, декември 1892 г.*

КАЧЕСТВА НА УЧИТЕЛИТЕ

Нека учителите знаят, че каквато и трудност да се яви, те трябва да я посрещат с Исусовия дух. Не отговаряйте на заядливостта със заядливост. Вие ще има да се разправяте с твърдоглавство, с упоритост, с ленност и лекомислие, но при всички случаи проявявайте учтивост и любов. Старайте се, проявявайки търпение и самовладение, да си запазите любовта на учениците, нека те имат основание да вярват, че вие им желаете само доброто. Уверете учениците си, че имате доверие в тях. Посещавай ги по домовете им и ги канете във вашия дом. Нека се уверят, че вие ги обичате не само с думи, но на дело и в действителност. Учителят няма защо да проявява претенции за достойнство, защото няма да спечели уважението на учениците си с друго, освен с Христоподобно поведение, с любезност и християнска учтивост. Учителят трябва да възпитава учениците си така, както Христос възпитаваше апостолите. Той трябва да остави в паметта им такива впечатления, които времето никога не ще може да изличи. Влиянието му трябва да оформя учениците му по божествен Образец. Само вечността ще открие голямата стойност на подобен труд. Учителят трябва да събуди моралната страна на тяхната същност и да им вдъхне желание да отговорят на божествените влияния. Никога за учители не трябва да се избират себелюбиви, разглезени, повелителни, невъзпитани и груби хора,

такива, които не зачитат внимателно чувствата на другите. Те ще упражнят гибелно влияние върху учениците, защото ще ги оформят по своя характер и така ще продължат злото. Личности с такъв характер ще се стремят, когато някое момче е непослушно, да пречупят волята му, но Христос не ни учи да постъпваме така с грешащите. Ако проявяват небесна мъдрост, сърдечна кротост и смирение, учителите, може би, ще бъдат в състояние да ръководят и отправят волята в пътя на покорността. Но нека никой не си въобразява, че ще спечели любовта на ученика чрез заплашване. Ние трябва да работим така, както Христос работи.

Мнозина намаляват злината на грешката при себе си, а много добре виждат лошото ѝ влияние у другите. На всяка стъпка срещаме хора, които нито подозират, че притежават такива характерни черти, които трябва да се променят. Други виждат своите лоши характерни черти, но когато бъдат изобличени, мислят че с тях е постъпено несправедливо. Учителят трябва да изпита внимателно собственото си сърце, за да може да представи с примера си онова, което желае да бъдат учениците му. Всеки ден той трябва да учи в Христовото училище, трябва да пребъдва в Христос, както пръчката пребъдва на лозата. Само така ще може да предава на другите това, което е получил от Христос.

Учителят, който иска да дисциплинира учениците си, сам трябва да се подчини на Христовата дисциплина. Исус е казал: „Който Ме последва, той не ще ходи в мрак, а ще има светлината на живота.“ Щом имате божественото просветление, вие ще работите, както Христос е работил, защото посредством вас Той може да осветли със светлината Си пътя на всеки неразкаян грешник, с когото идвате в съприкосновение. Наистина ли си наставник в Божиите пътища? Ако си покаян учител, ти ще печелиш душите, за които Христос е умрял, не ще ги пропъждаш, ще ги привличаш, а не ще ги отблъскваш. Ти ще се грижиш и ще пазиш овцете и агнетата на Христовото стадо. Ако се заблудят, ти няма да ги оставяш да загинат, но ще излезеш да потърсиш и спасиш изгубеното. Цялото небе е готово да ти помага в това добро дело. Ангели Божии ще подпомагат старанията ти да намериш ключа до сърцето на най-непоправимия и на най-непокорния. Ти ще получаваш чрез Христос специална благодат и сила, защото Той е в състояние да те захрани от Своята неизмерна пълнота. Тогава ще станеш годен за Божи сътрудник, едно с Христос в старанията си да спасяваш изгубеното. Резултатът от твоя труд на любов ще се вижда не само сега, но и през цялата вечност. *СУР, англ., януари 1893 г.*

СИГУРНОСТ В СЛЕДВАНЕ ХРИСТОС

Председателите и учителите в нашите съботни училища имат да обработват едно много важно, обширно поле. Те се нуждаят от кръщението на Светия Дух, Който може да им подсказва какви методи и планове да използват, за да бъде работата им успешна. Господ ще работи посредством техните старания, тъй като младежта е изкупена с кръвта на единородния Божи Син. Господ обича тези младежи и отдаде Исуса на смърт, та „който вярва в Него да не погине, но да има живот вечен.“

Има да се върши велико дело на възпитание. Учителите трябва често да се молят за и с децата и юношите, за да видят „Божия Агнец, Който взема греховете на света“. Те трябва да ги поучават, че имат отговорност пред Бога и да им помагат да разберат какво очаква Исус от тях. Упражнявайте всяко възможно влияние, за да ги заинтересувате в Писанията. Работете върху душите им, та самите те да станат ревностни работници, използващи талантите си да предадат на други това, което е било предадено на тях.

Жени християнки могат да упражняват добро влияние над юноши и деца. Техните способности са таланти, поверени им от Бога, които трябва да бъдат напълно посветени в служба на Учителя. Мнозина имат дарбата да схващат бързо и добре да прокарват решенията си. Такива трябва да се свържат тясно с Бога. Те ще търсят нови начини и методи, за да развият характери и да възпитават младежта да използва талантите, които Бог ѝ е поверил.

При избор на служители, който се прави от време на време, старайте се да няма предпочитане на личности. Поставете на отговорни постове тези, за които сте уверени, че обичат Бога и се боят от Него, и за които сте сигурни, че търсят винаги Божия съвет. Без любов и страх Божии и най-бестиящият разум не ще има успех. Исус казва: „Без Мене нищо не можете да сторите“. Изборът на учители не трябва да се оставя в ръцете на учениците от съботното училище. Честата промяна на служителите е преимущество за съботното училище, защото ума на един човек не бива да оформя всички останали. Той може би притежава някои отлични качества, но все пак, в някои отношения може да е слаб. Новоизбраният на негово място може да е способен тъкмо там, където другият е бил неспособен. Различните умове и качества ще внасят нови идеи, нови мисли, а това е важно. Но преди всичко, избирайте такива, които преживяват смирено истината, които обичат Бога и се боят от Него, и които се учат в Неговото училище. Такива ще водят учениците си напред и нагоре. Под ръководството на мъдри учители, учениците ще проявят по-голям интерес към Божието Слово и ще вникват

по-дълбоко в Свещените Писания. Нека Христос бъде темата на всеки урок. Уроците, които Христос е дал на Своите ученици, са от извънредно голямо значение. *СУР, англ., март 1893 г.*

ВИНАГИ НОВИ ТЕМИ

Душата трябва да бъде като склад, пълен със скъпи и полезни стоки. В съботното училище, на амвона, в молитвените събрания и в обществото ние трябва да имаме винаги нови теми, с които да поучаваме другите. Трябва да следваме примера на Исуса, отличния Учител. Той възпитаваше хората, като им откриваше характера на живия Бог. Той каза: „А това е вечен живот, да познават Тебе, Единия, Истински Исуса Христа, Когото си изпратил.” Това е важният урок, който трябва да се втълпи в умовете на младите, защото те трябва да познават бащинския характер на Бога, за да бъдат доведени до там, да подчинят временните интереси на вечните. При изучаване Божия характер, в сърцата им ще пламне копнеж да предадат и на други красотата и силата на истината.

О, дано истината бъде записана в душата на всеки мъж, жена и дете, които има да работят с човешки умове, за да се открие в духа, в думите, в характера и в делата им! Освещаващата сила на истината трябва да доведе всеки преподавател в съботното училище, всеки, който заема някакъв пост, в който и да е клон на делото, дотам, че да каже: „Зная в кого съм повярвал”. Христовата религия притежава сила да преобразява. В нас тази сила трябва да се проявява в много по-голямо смирение и в много по-ревностна и жива вяра, за да можем да станем светлина на света. Собственото Аз трябва да умре, а Христос да живее. Защо тези, на които Бог е поверил някоя работа в Своето морално лозе, се възгордяват така лесно? Защо мнозина мислят, че отговорният пост въздига човека? Защо те стават тъй самодоволни, когато са така крайно зависими от умилолюбивителната Жертва? Защо някои проявяват тъй малко нежност, тъй малко сърдечност? Затова защото не са паднали върху Скалата и не са се строшили. Ето защо има тъй малко упование в Бога, тъй малко сериозно и смирено покаяние, тъй малко усърдна молитва. Добре ще е, ако всеки наставник си зададе въпроса: „Получил ли съм Светия Дух, откакто съм повярвал? Приел ли съм Христос като мой личен Спасител?” Нека на тези въпроси се отговори сериозно.

Ако тези, които носят отговорности в съботното училище са християни в живота си, това ще се изявява от делата им. Те ще предствавят Христос пред тези, с които идват в съприкосновение. Учителите в съботното учи-

лице не ще прахосват времето си за валоважни неща. Те ще съзнават, че всеки момент е злато и трябва да се използва за прилежна работа в Божията градина. Делото на Христос в небесната скиния да представя всеки момент кръвта Си пред благодатния престол, застъпвайки се за нас, трябва да ни произведе такова впечатление, че да съзнаем стойността на всеки момент. Исус живее винаги, за да се застъпва за нас, но нито един небрежно прахосан момент не ще се върне някога обратно. Нека учители и ученици оценят големия факт, че Христос не престава да върши Своята тържествена работа в небесната скиния. Ако вие сте взели Христовото иго и сте се натоварили с Неговото бреме, тогава и вие ще се посветите на едно дело с характер като това на Вашата Жива Глава. *СУР, англ., октомври 1893 г.*

КЪМ УЧИТЕЛИТЕ

Господ Исус Христос е безкрайно нежен към тези, които е изкупил със собствените Си страдания, когато е бил в плът, за да не загинат с дявола и неговите ангели, а да ги наричаме Негови избрани. Те са предмет на Неговата любов, те са Негова собственост. Той гледа на тях с неизказана любов. Той дарява уханието на Своята правда на възлюбените Си, които вярват в Него. Към скъпите агънца от стадото е необходимо да се проявяват тактичност и мъдрост, любов и свети чувства, за да видят и оценят голямата привилегия да се предадат на нежното ръководство на верни пастири. Божиите чада трябва да упражняват нежността на Исуса Христа.

Учителят или учителката може да привърже тези деца до сърцето си чрез Христовата любов, която пребъдва в храма на душата като сладък аромат, като уханье от живот за живот. Благодарение дарената им Христова благодат, учителите могат да бъдат човешките посредници – Божии съработници – за да поучават, да издигат, да насърчават и спомагат за очистиране душата от моралното ѝ опетнение. Божият образ ще се изпише в душата на детето и характерът му ще се преобрази чрез Христовата благодат.

Евангелието е Божия сила и мъдрост, ако се представя правилно от тези, които претендират, че са християни. Мисълта за разпнатия за нашите грехове Христос би трябвало да смири всяка душа пред Бога в собствената си оценка. Христос, възкръснал от мъртвите, възнесъл се на небето, нашият жив застъпник пред Бога, е науката на спасението, която трябва да преподаваме на деца и юноши. Не каза ли Христос: „Аз освещавам Себе Си, за да бъдате осветени и вие”? Това е делото, което се пада на всеки учител. Работата не трябва да се върши слепешката, защото даже възпитаването на

децата в ежедневните училища изисква извънредно много Христова благодат и подчинение на собственото аз. Гневливите, лесно раздразнителните, свикналите да критикуват или да мислят зло трябва да си намерят някоя друга работа, а не такава, която предава техните лоши характерни черти върху децата и младежите, защото последните са коствали на Бога твърде много. В детето Небето вижда неразвития мъж или жена, със способности и сили, които, ако се ръководят и развиват правилно, с небесна мъдрост, ще станат канали за небесните влияния – Божии съработници. Грубите думи, постоянното мъмрене зашеметяват детето, а не го поправят. Въздържайте се и не произнасяйте лекомислени думи, дръжте духа си подчинен на Исусовата дисциплина. Тогава вие ще знаете как да съжалявате и симпатизирате на тези, които се намират под ваше влияние. *СУР, англ., октомври 1894 г.*

ОПАСНОСТ ОТ ФОРМАЛНОСТ

Целта на съботното училище не трябва да се загубва сред външни наредби. Последните не трябва да заемат времето, което би трябвало да се посвети на други важни неща. Винаги да се пазим от церемонии и формалност. Те мога да затъмнят истинската цел, за която работим. Съществува опасност някоя система да се прокарва в съботното училище с такава прекаленост, че последното да стане уморително, докато, напротив, то трябва да бъде почивка, освежение, благословение. Чистотата и простотата на съботното училище не трябва да се поглъщат от безкрайни, най-разнообразни формалности, че да не остава достатъчно време за религиозно обучение. Красотата и успехът на съботното училище се крият в две неща: в неговата простота и в неговата усърдна служба на Бога. Наистина, нищо не може да се извършва без ред и правилник, но те не трябва да изместват други по-големи, по-важни задължения. На учениците трябва да се говори много по-малко за разни формални учения и системи, а много повече за спасението на техните души. Това трябва да бъде ръководното начало на всяко училище.

Старият, старият разказ за любовта на Исуса, повтарян от учители и председатели, със сърца, препълнени от Исусовата любов ще убеждава и покаява души. Когато Исусовата любов и нежност докоснат твоето сърце, тогава и ти ще си в състояние да работиш за твоите ученици. Никога не трябва да изпускаме из предвид простотата на евангелието. С помощ от горе ние можем да извършваме вярна работа за Учителя. Постоянно трябва да се напомня на учениците, че ако не работим от сърце, работата ни ще е

напрасно. Във всяко движение на учители, на ръководители на училището, трябва да се чете умиление и любов. Студената формалност трябва да се замести от усърда ревност и енергия. Исусовата любов трябва така да завладее цялото училище, че учениците да гледат на нея като на най-висше възпитание. Строгост и крамоли не трябва да се срещат в съботното училище. Те трябва да стоят далеч от сърцата на учителите, а и на всички, които участвуват в ръководството на училището.

Не трябва да се гордеем с формалностите или с механизирани действия на училището, но с доброто, което се върши като се довеждат души при Исуса Христа. Машините могат да се построят така, че напълно да отговорят на човешките изисквания, да работат с отлична точност, но все те са бездушни. Същото е и с училищата, където формалността заема първо място. Те са мрамор без живот. А когато всички в училището се чувствуват отговорни за работата си и съзнават, че работят не само за сегашното, но и за вечното, тогава във всеки отдел ще царува ред и хармония. *СУР, англ., октомври 1895 г.*

ЗА ДА ИМА УСПЕХ, НЕОБХОДИМ Е СВЕТИЯТ ДУХ

Съботно – училищните учители се нуждаят от ръководство и назиданието на Светият Дух. Само така ще бъдат истински възпитатели. Те трябва да са в състояние да внушават мисли и да си спомнят, какво са преподавали на учениците си. А работата на Светия Дух е именно тази, да напомня ясно и определено думите и делата на Христос, така че тези, които поучават за Изкупителя на света да имат сила да Го издигнат пред очите на своя клас. Помощта на Светия Дух е необходима във всички наредби на съботното училище, за да се избират за отговорни постове на председатели, чиновници и учители мъже и жени, които са Божии чада. Не е добре, училището да се ръководи винаги от един и същи човек, защото той ще го оформи по своя ум и идеи. В училището трябва да има работници, способни да предават нови мисли и да поощряват духовния му живот. Училището може да се повери на някого, който е служил дълго време и вярно, но все пак винаги трябва да се взима под съобръжение доброто на училището, а не личните предпочитания на учители или ученици. Когато стане явно, че училището ще има полза от промяна, като на учителските постове се поставят хора, които чувствуват бреме за спасението на другите, тогава направете тази промяна непременно. Всички, които нямат амбиция да се себевъзвишават, макар чрез тази наредба да бъдат освободени от служба, сигурно по всеки

възможен начин ще подпомагат за напредъка и облагородяването на учениците. Старите и опитните знаят вече кои неща служат за поощряване на Божието дело, а младите, неопитни още в работата, трябва да следват примера на по-старите братя, които са се оказали верни във всичко, което им е било поверявано. Така те трябва да се възпитават в мъдрост и тактичност.

Съботно-училищното дело представлява широко поле, което трябва да се обработва грижливо. Нека това въодушевява младите да се предадат на Бога всецяло, за да ги употреби Бог в Своето дело. В нашите съботни училища трябва да има усърдни, верни работници, които ще бдят и ще схващат в чие сърце действа Божият Дух и които ще сътрудничат на Божиите ангели в печелене на души за Христа. На съботно-училищните работници са поверени свещени отговорности. Съботното училище трябва да бъде мястото, където мъже и жени, юноши и деца могат да се подготвят чрез жива връзка с Бога, да бъдат подкрепа и благословение за църквата. Тези работници трябва да подпомагат църквата, според силите си, в нейния поход нагоре и напред.

Важни въпроси

Защо в църквата има толкова много незатвърдени и неосновани в истината? Защо има такива, които блуждаят в тъмнота, чиито свидетелства са полусърдечни, студени и пълни с оплаквания? Защо там има такива, нозете на които са готови да се подхлъзнат в странични и забранени пътеки, от устните на които винаги ще чувате жалки разкази за изкушения и поражения? Съзнавали ли са църковните членове своята отговорност? Старейшини и дякони, търсили ли сте слабите и отклонили се? Разбирате ли, че колебаещите се са в опасност да изгубят душите си? Опитвали ли сте се, чрез съвети или чрез пример, да закрепите нозете им на вечната Скала? Схванали ли са съботно-училищните учители и чиновници своя дълг да оправят нозете на младите в сигурни пътеки, чевствувате ли, че те трябва да пренебрегнат всеки себелюбив интерес и да спасяват души за Учителя? Във всеки клон на делото е необходима решителна реформация.

Чудесни случаи отлитат неизползвани в нашето съботно-училищно дело. Нека тук постъпват мъже и жени с различни дарби, които ще работят със страх Божи за спасение на нашата младеж. Не изоставяйте ръководството на училището изцяло на хора, които извършват всичко механически, защото ще го оформят според разни строго определени обичаи и по този начин духовният живот ще замре. Ред трябва да има, но покрай правилата и наредбите е нужно духовно познание. Нужни са животодавна сила, усърдно въодушевление и истинско съживление, за да изпълнят атмосферата на учи-

лицето с благочестие и чистота, за да има истински религиозен напредък, за да владее Божи страх в училището, за да не се задоволяват председателите и учителите му с мъртъв, формален процес, но да употребяват всяко средство, за да стане училището най-благородното, най-силното в целия свят. Това трябва да бъде целта и амбицията на всеки работник в училището.

Ръководителите на нашите училища трябва да бъдат мъже и жени с естествен усет да схващат бързо нещата. Те трябва да притежават Святия Дух и с Негова помощ да четат характерите, да имат дарба да ръководят и разбират разните характери и в отношенията си с различните умове да проявяват тактичност и мъдрост. Има много, които могат да заемат поста председател, но само на име. Училището, обаче, се нуждае от председатели, които отговарят на поста си в пълния смисъл на думата. Има много, които изпълняват разумно всички формалности, но не могат да предават насърчение и надежда, не могат да възбудат мислите, да съживят енергията, да предават такъв живот, че училището да стане деятелна и увеличаваща се сила за добро.

И пред учителите стои широко поле. Учителите трябва да се стремят да разберат кой е най-добрият начин за работа, та да могат да ръководят и развиват умовете и сърцата на децата. Те трябва да притежават мъдростта, която слиза от горе, и да работят успешно с юноши и деца. Много учители са късогледни и не постъпват с младите по начин, който носи добри резултати и вместо напредък се явява упадък. И учители, и ученици се нуждаят от помазването на Светия Дух. Това е нужно, за да има постоянен растеж в благодат, постоянен прилив на духовен живот и сила. *СУР, англ., март 1896 г.*

ПОСВЕЩЕНИЕ НА УЧИТЕЛИТЕ

Бог желае учителите в нашите съботни училища да изпитват себе си дали са в Божиата любов. Бог ще изпрати изпити на всички, които работят в делото Му, за да опита характера им. Учителите трябва постоянно да учат и да се стремят към по-основно познание и към правилни мнения по Божиите неща. Има опасност учителите да започнат да се чувствуват тъй доволни от себе си и сърцата им да се изпълнят с такова себеуважение, че да не забелязват своите недостатъци, да не разбират, че имат тесногърди понятия и да не усещат, че не се развиват. Те не стават все по-способни и по-способни, а все повече и повече самомнителни. Не внасят Исус в сърцата и опитностите си. Учителят обаче трябва да разработи своите способности

и да подобри своя говор така, че да говори ясно и с литературно произношение. Трябва да се упражняват и умствените сили, за да не останат слаби и мисълта им така сбъркана, че да не могат да обяснят, нито да разберат ученията на нашата вяра. Ако не е искрено благочестив, чист, себеотрицателен и готов да понася затруднения, учителят не отговаря за този велик, важен пост. Длъжност на учителя е да изпитва своите сили, своя собствен дух и чрез сериозно себеизпитване да разбере как стои пред Бога.

Тези, на които е възложено да избират учителите трябва да внимават да не поставят в училището хора, които не упражняват добро влияние. Какво е поведението на учителя? Чист и спретнат ли е? Точен ли е? На това трябва да се обръща внимание, защото за един учител тези качества са важни. Как може той да препоръчва на класа си тези необходими придобивки, ако класът не вижда в него пример на точност, на спокойствие и на ред? Ако учителят не е на поста си при започване училище, и ако класът е оставен да се забавлява сам и чак след време учителят, тичащ и задъхващ се, пристига, тогава неговото влияние ще води към неточност и безредие.

Примерът на учителя

Онзи, който поема отговорността на учител, и не е годен за такъв, но чувства отговорността на своя пост, ще трябва да учи много. Той ще развива у себе си благоговение, радост и твърдост. С обноските си възпитавайте вашия клас да има свети мисли и уважение спрямо Бога. Мислите ви могат да са прости, но с думите си, говорейки за Бога, за Христос, за Неговите страдания, за Неговото възкресение, неща, които за вас са действителност, вие можете да издигнете умовете високо над земното и да направите да се почувствуват в присъствието на Безкрайния. Съботното училище не е място за учители, които само гледат повърхността, които говорят красноречиво, но лекомислено за вечните, изпитващи истини, истини, по-високи от небесата и по-обширни от световите. Поведението на класа ще свидетелствува за характера и примера на учителя. Ако учениците са груби и непочтителни и продължават да са такива, тогава трябва да има някаква причина, и тя трябва да се открие. Учителят може да се държи благоговейно и пак да е весел. Вместо да проявява многословие, той трябва да изследва Божиите дълбини. Всяко притворство е неестествено. Нека класът получи впечатлението, че религията е действителност, че тя е нещо, което може да се желае, защото тя носи мир, покой и щастие. Нека вашият клас не получава впечатлението, че студен, несимпатичен характер е религия. Нека вътрешният мир и слава на Христовото присъствие прави лицето ви да говори за Неговата любов, а устните ви да произнасят благодарност и хвала.

Тези, които имат обичай да общуват с Бога, ще излъчват Неговата светлина на лицето си. Децата мразят мрачността и скръбта. Техните сърца отговарят на радост, на веселост, на любезност. Учителят трябва да бъде твърд и решителен, но не строг и взискателен тиранин. Той трябва да има достоен авторитет, иначе ще му липсва способността за успешен учител. Децата бързо схващат недостатъците в характера на учителя. Обносните упражняват влияние. Думите, които произнасяте не ще ги формират правилно, докато те не видят примера във вашия характер. Един истински християнски характер, проявен в ежедневиия живот, ще извърши велико дело в изграждане характера на вашия клас, дело по-голямо, да много по-голямо, отколкото могат да извършат всичките ваши учения и често повтаряни уроци. Бог ни е свързал поотделно към голямата мрежа на човечеството, тъй че несъзнателно ние придобиваме качествата на тези, с които сме в контакт, техните навици и обичаи. Бог да пази, щото най-малкото от тези малки да бъде отклонено от пътя, определен за Божиите избрани. Нека учителят има онази практична богобоязливост, че в него да се проявяват Христовия характер и любов.

Съботното училище не е място за веселене и забавление на децата, макар че, ако бъде ръководено правилно, то може да бъде всичко това, но то е място, където децата и младежите се възпитават, където Библията се открива на разума, ред след ред, правило след правило, тук малко и там малко. То е мястото, където трябва да се предава светлината на истината. Не всички, които предават в съботните училища, подхождат за тази работа. Нека всеки учител чувствава, че трябва да знае повече, че трябва да се запознае по-добре с тези, за които работи, че трябва да си присвои най-добрите методи за предаване на знания и когато е направил най-доброто, което може, нека чувствава, че пак е бил недостатъчен. *СУР, англ., юни 1896 г.*

ОПАЗВАНЕ НА ДЕЦАТА

Нашият голям враг работи постоянно и с всички сили да увеличи младежта в себеугодничество, в гордост и в разкош. Той иска да завладее умовете им с тези неща дотолкова, че в любовта им да не остане място за Бога. По този начин той развърща характера и осакатява разума на сегашната младеж. Дълг на родителите е да противодействуват на неговото дело. Всяко влияние, упражнено върху младите с цел да запази в сърцата им истинска, естествена смиреност и познание на Божията воля, ще спомогне за запазването им от покварата и пороците на този век.

Ена от най-здравите барикади срещу издигащата се вълна на зло е култивиране обичаи на себеотрицание и благотворителност. Децата трябва да се възпитат да гледат с отвращение на себелюбието и алчността. Бог има свети претенции върхътх и те трябва да се поучават, правило след правило, заповед след заповед, да признаят и съвестно да зачитат тези претенции.

Пред младите умове трябва да се представя фактът, че Господ постоянно дава благословения на своите, зависещи от Него чада – благословения от слънчева светлина и дъжд, които правят да вирее растителността и земята да дава щедрости, които да са в услуга на човека. Тези благословения не ни се дават, за да ни насърчават в себелюбие като задържаме изобилието на Неговата щедрост и да съсредоточим любовта си към тях – не, но за да имаме възможност да върнем обратно да Дарителя дарби и приноси. Това е най-малкият израз на благодарност и любов спрямо Създателя.

Родителите са проявявали голяма небрежност, като не са се опитвали да заинтересуват децата си за Божието дело. В много семейства не става нито дума за децата, като че ли те не са отговорни същества. Някои родители дори ограбват Бога с десетъци и приноси, за да спестят богатство и осигурят своите деца, без даже и да помислят, че с тази си постъпка те разтварят пред своите мили една врата на изкушения, която обикновено причинява тяхната гибел. Те не посочват на децата необходимостта да проявяват лични усилия и по този начин им отнемат инициативата за благородни постижения.

Ако децата се насърчаваха да се стремят към такива, те биха си спечелили средства за благотворителни цели и за напредъка на Божието дело. Интересът им към последното би се увеличил при съзнанието, че и те са вложили нещо в него. Малките дарения биха били материална подкрепа, а самите деца, благодарение положените старания биха били много по-добре и физически и умствено и морално. Чрез такова прилежание и себеотрицание те биха спечелили ценна опитност, която ще им помогне да имат успех в този живот и да си осигурят бъдещия такъв. *СУР, англ., юли 1896 г.*

ЛЮБОВТА, ПРИНУДИТЕЛНАТА СИЛА

В нашата работа за души, без изключение, се влага твърде малко любов. Ние не умоляваме, не привличаме, както Бог изисква, за да примиряваме души с Него. Ако преподаваме истината така, както е в Исуса, на религията ще се гледа не като на робство, а като на удоволствие. Учители, влагайте в работата си радост и благодарност, работете с изпълнени от Христова нежност и съчувствие сърца. Заквасвайте сърцата на учениците си с духа на

несебелюбива любов, защото това е духът на небето. Няма ли работниците в съботното училище да се освободят от всяка гордост и самолюбие, няма ли да се опитат, сърдечно и искрено, да станат и изпълнители на Словото? „Облечете се в нашия Господ Исус Христос и не промишлявайте за плътските страсти.” Истинската вяра се доверява на Христа, подчинява Му се безусловно и е готова да Го следва, където и да бъде. Когато всичко това се изпълни, в резултат на добре направляваните старания ще се занесат на Спасителя много души – скъпоценни снопи.

Родителите и учителите трябва да втълпят в умовете на децата от ранна възраст голямата цена на спасението. Те трябва да ги поучават, че Бог е тяхният небесен Баща, че Той е изразил любовта Си към тях в даряване на Своя Единороден Син, че Спасителят е открил любовта Си с това, че е дошъл в нашия свят да умре, за да живеем ние. Щом тези уроци се предадат нежно и с любов те ще оставят дълбоко и трайно впечатление в умовете на младите. Както образите на предметите се отразяват от огледалото, когато бъдат проявени от слънчевата светлина, така и тези теми ще се отразят в умовете, когато последните бъдат озарени от Христовата любов.

Домашни влияния

Домът трябва да стане назидателно училище, а не място на монотонно робство. Вечерите трябва да се считат като скъпо време за поучаване децата в пътя на правдата. Но колко много деца биват така жалко пренебрегвани! Вкъщи не ги възпитават да разберат Божията истина, да обичат справедливостта и да извършват правото. А би трябвало да се поучават търпеливо в законите, които ги управляват, и да се запознаят с източниците, причините на техните действия. Те трябва да се доведат в съгласие с небесните закони. Трябва да съхраняват в сърцата си истината така, както е в Исуса. Само по този начин ще бъдат нагодени да общуват с небесните ангели и ще устоят в присъствието на божествения Изкупител.

Във всяка човешка душа могат да се всаждат благородни стремежи и надежди, а пътят на светостта може да се стори красив даже и на младите. Във всеки случай може би ще е нужно да се прилагат и решителни мерки при възпитанието на младите, за да се обучат, поощрят и усъвършенствуват за голяма ползотворност в живота. Колко малко оценяват талантите, с които Бог ги е надарил! Колко малък брой родители и възпитатели съзнават, че умът и сърцето могат да се развият напълно само посредством жива връзка с Източника на всяка мъдрост, сила и святост! Истината е неизчерпаема. Онзи, чийто ум е ръководен и просветляван от Божия Дух

ще напредва от сила в сила. Пътят му ще става все по-светъл и по-светъл, докато най-после настъпи пълен ден.

Но докато сме способни да прогресиране в познанието на истината, нека не забравяме, че можем да вървим и назад. Можем да пътуваме или към земята, или към небето. Има много души, които се колебят в коя посока да тръгнат: към небето или към пъкълта. Съществуват много хитри и измамнически влияния, които отделят душите от Бога и от небесните неща. Всеки трябва да бъде надзираван от най-ранна възраст до юношество и зрелост. Особено тези, които познават опасностите на злото, които са запознати с Божията любов и с Неговия интерес спрямо всяка душа, трябва да считат за свой дълг да бдят върху душите като такива, които ще дават сметка за тях. Родителите, както Авраам, трябва да заповядат на дома си да пази Божиите заповеди. Не направят ли това, Сатана ще поеме делото на родителя с радост и ще възпита детето така, както му е угодно. Уви, колко много работа от подобен вид му се предоставя! Нека родителите изпълнят дълга си спрямо зависящите от тях деца, нека оформят характера им по Божи образец. Нека родителите, с жива вяра, доверяващи се изцяло на Бога извършат своя дял, предоставен на тях, тогава Бог ще извърши Своя. Така хиляди деца, сега блуждаещи в света без Бога, без надежда, ще се присъединят към църквата.

Ако родителите и учителите чувствуват бреме за покаянието на младежта, те ще полагат старания за дисциплиниране характера и направляване вкусовете и желанията в небесен дух. Всяка душа може да бъде изградена в добродетелен характер. Всяка душа може да достигне височините, дълбочините и ширините на познанието в духовните неща и може да се нагоди за по-висш живот. Когато родителите направят първата стъпка, правейки собствените си обичаи в ядене, в облекло и живот колкото е възможно по-прости и естествени, с единствена цел да прославят Бога, в дома ще има ред и децата не ще бъдат небрежни, но ще се отделя време за тяхното наставление и развитие.

Децата трябва да бъдат обкръжени с най-добри влияния и другари. Родители, които предприемат това дело с Божи страх и любов, ще бдят над всяка своя дума, за да не би един ден да чуят от устата на децата си нещо, което ще им причини болка, и което не ще е нищо друго, освен просто повторение на техен разговор. Те ще се опитват да запълнят слабостта, незнанието и несъвършенството на своите деца с високо морално наставление. Така децата ще станат силни в чистота и с добре изградени обичаи, носители на здраве и щастие. При подобно възпитание те ще си натрупват такова познание, което ще усъвършенствува характера и ще го прави силен и симетричен. Аѐ младежта бъде изоставена сама да се възпитава, тя ще се

изправи пред най-различни възможности. От най-различни източници на знание умът им ще бъде изпълнен със зло и може би в последвалия живот не ще може никога да се изличи напълно. Щом родителите пренебрегват дълга си да положат основа в характера на своите деца, влагайки най-добрите принципи като греди за здрав характер, тази небрежност ще се използва от врага на Бога и на човека и младежта ще израстне равнодушна към добродетелта и истината. Домът трябва да се направи най-приятното място в света. Какво е външният блясък и всичко изкуствено в сравнение с истинското и естественото? Господ е поверил на децата способности, които родители и учители трябва най-грижливо да развият. Тези, на които Бог е поверил отговорност да обучават младежта, трябва да са сами в такова състояние, че да съдействуват на Бога да се развият у младите ценните умствени и сърдечни дарби и да се спечели такова познание, което ще внесе нова сила и ще представлява едно постижение, възможно за отнасяне в бъдещия, безсмъртен живот.

Да оформяш характера на деца и младежи е едно извънредно важно дело. При тази задача е необходимо да бъде представен на младите сърца Христос в Неговата безкрайна любов. Така Неговият противодействащ и по-силен чар ще затъмни примамките на света. Младежта трябва да види не само теория, колкото и логична да е тя, но любящия характер и славата на Христос. Те трябва да бъдат доведени да наблюдават богатствата на вечния свят дотогава, докато бъдат насърчени, ободрени, спечелени. Любовта на Исуса трябва да бъде мотивът на всяко старание. Тя подтиква, тя принуждава, тя пленява. *СVP, англ., август и септември 1896 г.*

БОЖИЯТ НАЧИН НА РАЗДАВАНЕ НА ПОЗНАНИЕ

Исус събираше всеки ден познание от великата библиотека на одушевената и неодушевена природа. Той, Създателят на всичко, по Чиято властна дума се появиха хълмове и долини, реки и дървета, беше скромно дете и изучаваше уроците, които собствената Му ръка беше написала на всеки лист, на всяко цвете и дърво. Притчите, с които Исус обичаше да обяснява през време на земната си мисия Своите уроци върху истината, посочват колко беше възприемчив Неговият Дух за благотворното влияние на природата. Те показват още, как през време на недокладваните в Писанието Негови години Той е обичал да извлича духовни поуки от всичко, което е ставало в ежедневиия живот. Значението на Словото и на Божиите дела се разкриваше пред Исуса постепенно, когато размишляваше и се мъчеше да

разбере причината на нещата, тъй както всеки младеж търси да разбере причината на всичко.

Всяко дете може, както Исус, да печели познание от делата на природата и от страниците на Божието свято Слово. Когато полагаме старания да се запознаем, чрез Божието Слово, с нашия небесен Отец, ангели ще се приближат, умовете ни ще бъдат подкрепени, характерът ни облагороден и пречистен и ние ще ставаме все по-подобни на Спасителя. Когато съзерцаваме красотата и величието на природата, ние се изпълваме с любов към Бога, а сърцето благоговее, духът се укротява и душата се освежава от това, че е дошла в допир с Безкрайния чрез чудните Му дела. Умствените и морални способности се засилват и развиват чрез общение с Бога в смирена молитва, а духовните сили се увеличават чрез размишляване върху духовни неща.

Всички, които посветят на Бога душа, тяло и дух, които очистват мислите си чрез послушание спрямо Божия закон, ще получават непрекъснато подновяване на физическите и умствени сили. Те чувствуват в сърцето си копнеж за Бога и ще се молят усърдно да имат верен усет в разпознаване службата и делото на Святия Дух. Бог е отредил на ние да използваме Светия Дух, а Светият Дух да използва нас, като оформява всяка наша способност.

Как да се подготвим

Христовите раби не трябва да си нагласят речи, които да изнасят, когато ще бъдат изведени на съд, заради вярата им. Тяхното приготвление трябва да се извършва всеки ден. Всеки ден те трябва да натрупват в сърцата си скъпи истини от Божието Слово. Всеки ден трябва да се хранят с Христовото учение и да укрепват вярата си чрез молитва, тогава, когато бъдат изведени на съд, Святия Дух ще им напомни тъкмо истините, които ще докоснат сърцата на ония, които ще ги слушат.

Бог ще направи познанието, получено чрез прилежно изследване на Писанията, да проблесне в паметта им точно тогава, когато е нужно. Но ако те небрежат да обогатяват умовете си с искри на истината, ако не се запознават с Христовите думи, ако не са вкусили никога силата на Неговата благодат в изпит, тогава не могат да очакват, че Светият Дух ще им напомни Христовите думи. Те трябва да служат на Бога всеки ден от все сърце и след това да уповават на Него. *СУР, англ., октомври 1896 г.*

ИЗВАДКИ

Тези, които обучават деца трябва да избягват, отегчителните забележки. Кратки бележки и към предмета, ще упражняват добро влияние. Ако има да се казва много – за да бъдете кратки – кажете го на няколко пъти. Няколко интересни думи, казани от време на време, ще принесат много по-голяма полза, отколкото ако всичко се изкаже наведнъж. Дългите речи уморяват малките умове на децата. Твърде много говорене ще ги направи да се отвратят, дори и от духовното поучение, така както преяждането претоварва стомаха и убива апетита, дори става причина да се отвращаваме от храна. Умовете на хората могат да се преситят от прекомерно възбуждане с речи. Работа за църквата, а особено за младите, трябва да се извършва ред след ред, наставление след наставление, тук малко и там малко. Дайте на ума време да преработи истините, с които сте го нахранили. Децата трябва да се притеглят към небето не набързо, а много нежно. *СИ, англ., том II, стр.420*

Ученикът в съботното училище трябва да проявява при обогатяване ума си с познания от Писанието също такава усърдие, каквото проявява при стремежа си да се отличи при изучаване на другите науки. Ако трябва да се пренебрегне едно от двете, тогава да се направи това с обикновените уроци на шесте дни. Всеки мъж, жена, дете, които изповядват Христовото име, трябва да спазват добросъвестно заповедта на нашия Спасител. На учителите е поверено едно мисионско поле, където да преподават Свещеното Писание, а не да повтарят папагалски това, което не са се потрудили много да разберат. „Те са, които свидетелствуват за Мене” – казва Изкупителят, в Когото са съсредоточени нашите вечни интереси. Ако учителите не са помазани с Духа на истината, и не се грижат да се запознаят с това, което е открито в Божието Слово, как тогава ще могат да представят истината в привлекателна светлина пред онези, които са поверени на тяхната грижа?

Ученикът на съботното училище трябва да бъде сериозен в старанията си. Той трябва да копае дълбоко и с най-голяма грижливост да търси скъпите искри на истина, съдържащи се в седмичните уроци. Не трябва да се пренебрегват привилегиите и благоприятните случаи, които сега им се предлагат – да станат вещи в Писанието. Бог желае всички, които изповядват, че са Негови последователи да се снабдят основно с доказателства за ученията на Неговото Слово. Кога и къде по-добре може да се получи това, ако не през младенческите години в съботното училище? Родителите не трябва в никакъв случай да се отнасят индиферентно към този въпрос. *Списание „Ревю”, 26 ноември 1878 г.*

Никой не ще работи в съботното училище или въздържателното дело,

без да пожъне изобилна жетва, и то не само в края на света, а и в сегашния живот. Самото старание да просветли и да бъде за благословение на други го прави сам той да има по-ясни и широки възгледи. Истината ни става толкова по-ясна, колкото повече се трудим да я обясняваме на другите. Тя се открива пред самия тълковател с нова красота и с нова сила. *СЦ, т 5, с.121.*

Съботно-училищното дело е важно, и всички, които проявяват интерес към истината, трябва да се стараят да го направят успешно. – *Пак там, стр.127.*

На много места могат да се основат групи от пазители на съботата. Често те може да бъдат много малки, но не трябва да се пренебрегват. Не трябва да се изоставят да замрат по липса на подходящи лични старания и обучение. Делото не трябва да се напуска преждевременно. Преди да напуснете едно място, за да отидете на друго, гледайте всички да бъдат вещи в истината, утвърдени във вярата и да проявяват интерес и участие към всеки клон на делото...

В работата на мисионерските полета е доказано, че колкото и блестящ да е талантът на проповедника, пренебрегне ли се практическата част, именно: възпитаването им как да работят, как да ръководят събрание, как да извършват своя дял в мисионската работа, как да печелят души с успех, тогава всичката работа ще бъде почти загубена. И в съботното училище има да се извършва много нещо, за да бъдат доведени хората да съзнаят своята длъжност и да извършат своя дял. Бог ги зове да работят за Него, а проповедниците трябва да направляват техните старания. *СЦ, т. 5, с. 256.*

След като споменава за вярността на Халев, Анна и други, свидетелството казва:

Такава търпелива, молитвена и постоянстваща преданост, каквато притежаваха тези Божии светии, е рядко нещо. Но ето, църквата не може да успее без нея. Тя е нужна, както в църквата, така и в съботното училище и в обществото. *Пак там, стр.304*

Съботното училище е един важен клон от мисионерското дело, не сам защото запознава млади и стари с Божието Слово, но защото събужда у тях любов към Неговите свети истини и желание да ги изучават за себе си. А най-вече то поучава всички да ръководят живота си съгласно Неговите свети учения. *Пак там, стр.389*

При едно събрание, проведено в 1884 г. сестра Вайт каза: “Помоленна, аз говорих около тридесет минути, предупреждавайки да не оставят съботното си училище да запада в една система от формалности. Ние не трябва да се стремим да подражаваме неделните училище, нито да поддържаме интерес чрез предлагане на премии. Даването на награди

би създадо съперничество, завист и ревност, докато даже и тези, които са най-прилежни и достойни ще извлекат твърде малко полза. Учениците не трябва да се опитват колко стихове могат да научат и повтарят, защото за амбициозното дете това ще бъде голямо напрежение, а останалите пък ще се обезсърчат. Не правете опити с никой от тези методи във вашето съботно училище. Нека председатели и учители полагат всички възможни старания да има в училището живот и интерес. Какво благословение щеше да има, ако всички поучаваха, както Исус поучаваше! Той не се стремеше да привлича вниманието чрез красноречие или чрез грандиозност на мисълта. Напротив, Неговият език беше ясен, а мислите Му изразявани с най-голяма простота. Но Той говореше с любяща сериозност. При преподаване на урока, бъдете колкото е възможно по-подобни на Него. Направете уроците интересни. Нека всеки учител покаже, че е научил урока основно и че извънредно много се интересува от него. Нека няма лекомислено, повърхностно тълкуване на Свещеното Писание, а всеки да се подготви да отиде до дъното на представения предмет.

Родителите трябва да считат за свой свят дълг да наставляват децата си в Божиите закони и изисквания, както и в пророчествата. Те трябва да ги възпитават вкъщи и самите да проявяват интерес към съботно-училищните уроци. Като изучават уроците заедно с децата си, те придават важност на изнесената в уроците истина и помагат да се създаде любов към познаване на Библията. – *Ривю*, 21 октомври 1884 г.

Нашите съботни учители, които трябва да обучават деца и юноши, са твърде повърхностни. Ръководителите им трябва да копаят по-дълбоко. Те трябва да влагат повече мисъл и повече упорит труд в работата, която вършат. Трябва да бъдат по-прилежни ученици на Библията и да имат по-дълбока религиозна опитност, за да знаят как да ръководят съботното училище по Божие нареждане, и как да довеждат деца и юноши при Спасителя. Съботното училище е един клон от делото, който линее поради липса на умели, проникателни мъже и жени, които чувствуват отговорността си спрямо Бога да използват своите таланти не за да се показват, не за тщеславие, а за да вършат добро. – *Ривю*, 21 юни 1887 г.

Имаше един общ председател на съботни училища, който при един случай произнесе в едно съботно училище една суха, обширна и безинтересна реч. Една майка запитва десетгодишната си дъщеря дали ѝ харесва събранието и „какво каза проповедникът?“. Малкото момиче отговорило: „Той каза, и той каза, и той каза, и нищо не каза“. Разбира се, ние не желаем нашата работа да бъде такава. Ние самите се нуждаем от възможно най-

добро обучение за работата, та с успех да поучаваме и другите на нещата, които сме научили сами ние. - *Ривю, 26 юли 1887 г.*

Религиозна опитност на децата

Религията помага на децата да се учат по-добре и да извършват по-вярно работата си. Едно малко дванадесетгодишно момиче разказваше с простички думи факта, че е християнка. Аз не обичах да уча, а да играя. В училище бях ленива и често отивах с н ни уроци. Сега аз уча всеки урок добре, за да угодя на Бога. Тогава правех пакости в училище. Когато учителката не ме гледаше, аз размивах другите деца с разни шегички. Сега искам да угодя на Бога, като се държа добре и спазвам училищните наредби. Аз бях себелюбива вкъщи, не желяех да изпълнявам поръчки и се мръсех, когато мама ме викнеше от игра, за да и помогна нещо. Сега ми доставя истинска радост да помагам на мама и да и покажа, че я обичам.”

Не учете децата с оглед на това, едва когато бъдат някога достатъчно големи да се покаят и повярват в истината. Ако бъдат наставлявани правилно, много малки деца могат да имат правилни възгледи за своето състояние като грешници и за пътя на спасението чрез Христа. – *СУР, януари 1889 г.*

Нашите председатели и учители в съботното училище трябва да са често на молитва. Една дума, казана на време, може да бъде добро семе за младите умове и да има за резултат някои млади нозе да се отправят в истинския път, а една погрешна дума може да отведе нозете в гибел. – *Ревю, 24 юни 1890 г.*

В поръчката си на Петър, Спасителят най-първо го замоли: „Паси агънцата Ми”, а после заповяда: „Паси овцете ми”. В лицето на апостола Христос се обръща към всички Свои раби: „Пасете агънцата ми”. Увещавайки учениците Си да не презрат някой от малките, Исус се обръща и към всички Негови ученици през дългите векове. Любовта и грижата за децата, която Той сам прояви, е ценен пример за Неговите последователи. Ако учениците в съботното училище чувствуват любовта, която би трябвало да чувствуват към тези агнета от стадото, още много от тях щяха да бъдат спечелени в Христовото стадо. Повтаряйте на децата при всеки удобен случай

на народа. Трябва да поучават другите какво да вършат. Трябва да наставят народа как може да дойде при Бога и как може да води други при Него. – *Специални свидетелства англ., статия „Нашите конференции”, стр.12*

На едно работно събрание, когато е разглеждан въпроса, каква работа трябва да се извършва през време на конференцията, са разгледани следните въпроси и отговори:

Въпрос: - Мислиш ли, сестра Уайт, че обучаването на работници за

съботното училище спада под точка: „Обучаване на колпортьори, на мисионски работници, уреждане на училища по готворство” ?

Отговор: - Точно така. Самото съботно училище не е място за подобна работа. Тя трябва да се извърши, но тя си има своето време и място.

Въпрос: - Тогава да свикаме едно съботно-училищно събрание за тази цел ли?

Отговор: - Това е добре и нека тези, които имат отговорности в съботното училище, да се грижат за това дело, а не да задържат всички хора там /в конференциалните събрания на открито/, за да слушат тези частни въпроси. Всички те нямат работа в този клон. Времето е твърде скъпо, за да се прекарва по този начин. – *Специални свидетелства, англ., статия „Нашите конференции”, стр.43*

Поръчката, която Христос даде на Петър преди възнесението си, беше: „Паси агънцата Ми, паси овцете Ми”. Тази поръчка е дадена и на всеки проповедник и работник. Но работата е била небрежена. Наистина, сторено е нещо за възпитанието и религиозното обучение на младите, но все още има голяма нужда. Мнозина още се нуждаят да бъдат насърчени и подкрепени. Не е положен този личен труд, който случаят изисква. Не само проповедници са небрежили относно това сериозно дело за спасяване на младежта, а и църковните членове са задължени пред Господаря за тяхното равнодушие и пренебрегнат дълг.

Господ не се прославя, когато децата се пренебрегват и отминават. Те трябва да бъдат възпитавани, дисциплинирани и търпеливо обучавани. Те се нуждаят от нещо повече, отколкото случайна бележка, нещо повече, отколкото една само дума на насърчение. Те се нуждаят от старателна, грижлива работа, извършвана с молитва. Сърце, изпълнено с любов и симпатия, ще докосне сърцата на младите, които, очевидно, са безгрижни и безнадеждни. –*Ривю, 10 януари 1899 г.*

Влиянието на учителя

Нашият собствен характер и опитност определят нашето влияние над другите. За да убедим другите в силата на Христовата благодат, самите ние трябва да сме изпитали тази сила в нашите сърца и живот. Евангелието, което предлагаме за спасение на души, трябва да е Евангелието, посредством което са били спасени нашите души. Само чрез жива вяра в Христа като в личен Спасител е възможно да направим влиянието си такова, че да се чувствава в невярващия свят. Ако искаме да извлечем грешници из бързодвижещото се течение, нашите собствени нозе трябва да са затвърдени здраво на Скалата – Исус Христос.

Знакът на християнството не е външен – носене на кръст или корона, но е доловимата връзка на човека с Бога. Светът трябва да се убеди, чрез силата на Неговата благодат, изявена в преобразяването на характера, че Бог е изпратил Сина Си като Негов Изкупител. Никое друго влияние, което обръща човешката душа няма такава сила, както влиянието на един неселлюбив живот. Най-силното доказателство в полза на Евангелието е един любящ и мил християнин. – *В стъпките на великия Лекар, стр.469, 470*

Помнете, че вие не можете да познавате сърцата. Вие не знаете мотивите, които са продиктували делото, което виждате като погрешно. Мнозина не са получили правилно възпитание. Техните характери са изкривени, те са твърди и гневливи, и изглеждат извратени във всяко отношение. Но Христовата благодат може да ги преобрази. Никога не ги отхвърляйте, никога не ги довеждайте в обезсърчение и отчаяние като им кажете: „Ти ме разочарова и аз няма вече да се опитвам да ти помагам”. Само няколко души, изговорени набързо в раздразнено състояние – тъкмо каквото смятаме че заслужават – могат да скъсат връзките на влияние, които трябваше да свържат техните сърца с нашите.

Непротиворечив живот, търпеливо понасяне, спокоен дух при предизвикателство са винаги най-убедителното доказателство и най-мощният апел. Ако вие сте имали случаи и преимущества, които не са били достойни на други, вземете това под съображение и бъдете винаги мъдър, грижлив и нежен учител.

За да получите ясен и дълбок отпечатък на някой печат върху въськ, вие не удряте печата върху въська бързо и с все сила, а внимателно и постепенно го натискате, докато се вдълбае и отпечата. Постъпвай по същия начин и с човешката душа. В непрекъснатостта на християнското влияние се крие неговата сила. А това зависи от постоянството, с което ти откриваш характера на Христос. Помогни на тези, които са сбъркали, като им разкажеш твоите опитности. Покажи как, когато си направил груби грешки, търпението, любезността и помощта на твоите съработници са ти дали кураж и надежда.

До съда ти никога не ще узнаеш влиянието на любезното и внимателно отнасяне от твоя страна към безразсъдния и недостойния. Когато сме изправени пред неблагодарност и злоупотребяване със свято доверие, ние биваме подбудени да покажем презрение или възмущение. Виновният очаква това, той се е приготвил за него. Но любезното търпение го изненадва и често пъти събужда добрите заложби и създава копнеж за по-благороден живот. - *В стъпките на великия Лекар, англ., стр.494, 495*

Всяко общество в живота изисква упражняване на себевладение, сниз-

хождение и съчувствие. Ние се различаваме толкова много по темперамент, навици, възпитание, че нашите пътища привидно се разклоняват. Ние съдим различно. Нашите разбирания върху истината, нашите идеи по отношение живота, не са еднакви във всяко отношение. Няма на земята двама, чиято опитност да е еднаква във всяка особеност. Изпитите на единия не са изпити на другия. Задълженията, които за единия са леки, за другия са най-трудни и забъркани.

Човешката природа е тъй слаба, тъй непросветена, тъй наклонна към погрешно схващане, че всеки трябва да бъде внимателен в преценката си към другия. Ние знаем твърде малко какво значение оказват нашите дела върху опитността на другите. Това, което сторим или кажем, за нас може да бъде само кратък момент, но ако биха се отворили очите ни, бихме видели, че от него произлизат най-важни резултати за добро или за зло. – *Пак там, стр.483*

Учителите трябва да се стремят към усъвършенстване

Тъй като характерът е толкова евтин и около младите има толкова подправки, нужно е думите, разположението и поведението ни да представят благородното и истинското. Децата откриват много бързо притворството и каква да е друга слабост и недостатък. Учителят не може да спечели уважението на своите ученици по друг начин, освен като открие в своя характер същите принципи, на които иска да научи децата...

Но успехът на учителя не зависи толкова много от това какво е постигнал, а повече от това към какво се стреми. Истинският учител не се задоволява с глупави мисли, с ленив ум или слаба памет. Той търси постоянно по-висши постижения и по-добри методи. Неговият живот се отличава с постоянен растеж. В работата на такъв учител личи преснота, съживителна сила, която въодушевява и учениците му...

Необходими са учители, които са способни да схващат бързо и да използват всички случаи да вършат добро. Необходими са такива учители, които съчетават ентузиазъм и истинско благородство, които имат дарба да контролират учениците и са „годни да учат“, които могат да всадят мисли, събудят енергия и да дадат кураж и живот.

Преимствата на учителя могат да бъдат ограничени, така например, той да не притежава такива високи литературни качества, каквито са желателни, но ако има верен усет към човешката природа, ако обича работата си, ако оценява нейното значение и е взел решение да се усъвършенствува, ако е готов да работи сериозно и с постоянство, той ще схване нуждите на учениците и със своя симпатичен, прогресивен дух ще ги въодушеви да го

следват, когато се опитва да ги води напред и нагоре.

Децата и юношите, които се намират под грижата на един учител се различават много по наклонности, обичаи и възпитание. Някои нямат определени намерения и положителни принципи. Те трябва да се събудят, за да видят своите отговонности и възможности...

Учителят, който схваща удобните моменти и привилегиите, които му се предлагат, няма да позволи нищо да възпре сериозното му старание към усъвършенствуване. Той няма да щади силите си, за да постигне най-високото стъпало на съвършенство. Всичко, което желае да бъдат учениците му, ще се стреми да бъде самият той...

Тези, които желаят да обуздават други, трябва първо себе си да обуздават. Ако се отнасяш с дете или юноша гневливо, само ще възбудиш неговото негодувание. Когато родителите или учителят излезе от нетърпение и е в опасност да говори неразумно, нека замълчи. Чудесна сила се крие в мълчанието!

Учителят трябва да очаква среща с извратени темпераменти и ожесточени сърца. Но в обноските си към тях нека той никога не забравя, че сам е бил някога дете, нуждаещо се от дисциплина, дори и сега, с всички свои преимущества на възрастта, възпитанието и опитността той често пъти греша и се нуждае от милост и снизхождение. При възпитване на младите той трябва да знае, че има работа с човешки същества, които, също както него, притежават зли наклонности. Те трябва тепърва да учат почти всичко, а за някои това е много по-трудно, отколкото за други. С тъпия ученик учителят трябва да се отнася търпеливо. Да не осъжда незнанието му, а да използва всеки случай, за да го насърчи - с чувствителни, нервни ученици трябва да се отнася много нежно. Чувството за собствено несъвършенство у учителя ще го кара да открива постоянно любов и снизхождение към тези, които също имат да се борят с трудности.

Правилото на Спасителя - „Всичко, което искате да правят на вас човешките, същото правете и вие на тях”, трябва да бъде правило за всички, които поемат възпитанието на деца и юноши. Те са по-младите членове на Божието семейство, сънаследници с нас в благодатта на живота. Това правило трябва да се спазва свято спрямо най-тъпия, най-младия и най-глупавия, дори и спрямо грешащите и бунтуващите се...

Божественият Учител търпи грешащите. Въпреки всичката развала любовта Му не изстива, старанията Му да ги спечели не престават. С прострени ръце Той чака да приветствува с „добре дошли” отново и отново грешащите, бунтуващите се, дори и отстъпилите. Сърцето Му е докоснато от безпомощността на малкото дете, предмет на грубо третиране и обноски.

Викът на човешкото страдание никога не достига ухото Му напразно. Макар всички да са скъпи в Неговите очи, все пак грубите, мрачните, упоритите темпераменти привличат най-много Неговото съчувствие и любов. Той може да проследи всичко, от причина до действие. Онзи, който е най-лесно изкушаван, е най-наклонен да бърка, той е особен предмет на внимание и заинтересованост от Негова страна.

Всеки родител и всеки учител трябва да подхранва становището на Онзи, Който прави делото на опечаления, страдащия и изкушавания свое собствено дело. Той трябва да бъде такъв, който може „да съчувствува на невежите и на заблудените, защото самият бе натоварен с болест”. Исус се отнася с нас много по-добре, отколкото заслужаваме. И тъй, както Той се отнася с нас, ние трябва да се отнасяме към другите. Не е оправдано държането на никой родител или учител, което не прилича на държането, което Спасителят би имал при същите обстоятелства. – *Възпитание, англ., стр.277-295*

Изучаване с молитва

Ние трябва да вложим при изучаването на Библията всичките си духовни сили и да напрегнем разума си, за да схванм дълбоките божествени неща, доколкото това е възможно за смъртните. Все пак не трябва да забравяме, че особеното качество на децата, да се оставят да бъдат направлявани, и тяхната подчиненост са истинският дух на учене. Библейски трудности никога не могат да бъдат надвити по същия начин, който се прилага при изучаването на философски въпроси. Ние не трябва да се отслабяме при изучаването на Библията на същата самоувереност, с която тъй много хора пристъпват в областта на науката, но с благоговейно доверие в Бога и с искрено желание да познаем Неговата воля. Трябва да дойдем с един смирен дух, желаещ да научи нещо, за да получим познание на великия Аз Съм, иначе зли ангели тъй ще заслепят разума ни и тъй ще закоравят ви, че истината не ще ни прави никакво впечатление.

Всяка част от Светото Писание, която учени мъже представят като тайна или обясняват като неважна, е пълна с утеха и наставления за онзи, който е бил поучен в Христовото училище. Една причина за това, че много богослови нямат ясно разбиране за Божията воля, е, че затварят очите си за истините, които не искат да приемат в живота си. Разбирането на библейските истини не зависи толкова от много мъдрувания, колкото от искреността на намерението, от сериозното желание за правдата.

Библията никога не бива да се изучава без молитва. Само Святият Дух може да ни внуши истината на лесноразбираемите части и да ни предпази

от изкривяване на трудноразбираемите истини. Чрез помощта на небесни ангели се подготвят сърцата да могат да разбират Божието солово тъй, че ние да бъдем очаровани от неговите хубости, упътени чрез неговите наставления и насърчения и подкрепени чрез неговите обещания. Молбата на псалмиста: „Отвори очите ми, за да гледам чудесата на Твоя закон” трябва да стане наша собствена. Изкушенията ни се явяват често пъти непреодолими, понеже изкушаемият поради пренебрегване молитвата и изучаването на Библията не може веднага да си припомни Божиите обещания и да отблъсне сатана с библейските оръжия. Обаче ангели се опълчват около тия, които желаят да бъдат поучени в божествените неща, и във време на големи нужди те ще им припомнят тъкмо истините, от които се нуждаят.

- Великата борба, стр.497, 498.

